

ምን ልታዘዝ?

እና

ሌሎች ሰባት መጣጥፎች

ዓለማየሁ ማሞ

(ዋሽንግተን ዲ.ሲ.)

2007 (2014)

ማውጫ

ምን ልታዘዝ እና ሌሎች ሰባት መጣጥፎች

ኮፒ መብት © 2007 ዓለማየሁ ማሞ

መብቱ በሕግ የተጠበቀ ነው።

የናይትድ ስቴትስ ኦፍ አሜሪካ

What you like me to do and seven other essays

Copyright © 2015 Alemayehu Mammo

All rights reserved

United States of America

ISBN 978-1-61119-129-5

ለማንኛውም አስተያየት

alexwrites@hotmail.com

ወይም

301 618 9596

አንደ መግቢያ4

1) ውጤታማ ጸሎት.....6

2) ተስፋ ያለው ተስፋ.....26

3) የናይት ግጥምጥሞሽ.....38

4) ማረፊያ ያጣች ነፍስ.....50

5) ምን ልታዘዝ?.....65

6) ጥበብን ፍለጋ.....77

7) የምሥጋና መሥዋዕት!.....103

8) ኢትዮጵያ.....120

ጭምቅ አሳብ.....132

ለስንበት.....148

እንደ መግቢያ

ምን ልታዘዝ የሚለውን መድብል ለማንበብ በመወሰንዎ አክብሮቴ ይድረስዎ። ወደ ሰማያዊው እውነት የበለጠ የሚያቀርቡ መረዳቶችን እንደሚጨብጡበት ተስፋዬ ጽኑ ነው።

በ2000 ዓ.ም (እ.አ.አ) እንግሊዝን በጎበኘሁ ሰሞን ካስደነቁኝ ወሬዎች መካከል አንዱን ለመንደርደሪያ ላካሳ እወዳለሁ። የ 69 ዓመቷ ጡረተኛና የቤተ መጽሐፍት ሠራተኛ መጽሐፍ ቅዱሳቸውን በ 24 ዓመት ከመንፈቅ አንብበው ጨርሰዋል።

ከዘላለም ሞት ወደሚያድነው ጌታ እርሱም ኢየሱስ ክርስቶስ ፊታቸውን ያዘሩት በ1957 ፣ ማንበብ የጀመሩት በየካቲት ወር 1972 ሲሆን የሚያነቡት ደግሞ እሑድ እሑድ ነበር። አራት ትላላቅ ጥራዝ ደብተሮችን ለማስታወሻ መጻፊያነት ተጠቅመዋል። “በሁለት ዓመት ውስጥ ደግሜ እክልሰዋለሁ” ሲሉም ተደምጠዋል። የንግሥት ቪክቶሪያን ምድር በረገጥኩበት በዚያ ጊዜ ይህ ትልቅ ዜና ነበር።

ይህንን ሰለምን አልኩ?

አንድ ጊዜ ብቻ ሳይሆን ደጋግሜ ያውም እስኪሰለፉኝ ሕዝባችን አያነበም ሲባል ሰምቻለሁ። ግን ይህ ተረት ተረት ውሸት መሆኑን ሰምቼ ሳይሆን ገብቼ አረጋግጫለሁ። አዎን ይህን የምልዎ እኔ ራሴ ጽፌና አሳትሜ በማየት እንጂ በማኪያቶ ዙሪያ የተወራውን ቃርሜ አይደለም። በሺሕ የሚቆጠሩ መጽሐፍት በሳምንታት ዕድሜ ከመደርደሪያው ላይ ሲጠረጉ በዐይኔ ዐይቻለሁ። ሕዝባችን ሁለት ነገሮች ከተሟሉለት ያነባል። በመጀመሪያ ጥሩ ነገር ካገኘ ነው። አዎን ጥያቄውን የሚመልስም ሆነ አዲስ ዕውቀት የሚያስጨብጠው ጥሩ ጽሑፍ ካቀረብንለት

ያነባል። ሁለተኛው ደግሞ ስለተጻፈው ነገር በቂ መረጃ ካገኘ ነው። ውጤታማና እርግጠኛ ማስታወቂያ ከተነገረው ገዝቶም ይሁን ተውሶ ያነባል። ይኸው ነው። በርግጥ የኛ ሰው የማያነብ ከሆነ አንዴት አርሰዎ ይህንን መጽሐፍ እነሡ?

ስለዚህ ሕዝባችን አያነበም የሚለው ክስ በተለይ እኔ ከማውቃቸውና አብሬአቸው ከምኖረው ወንጌላውያን አማኞች ጎራ በእኔ ብዕር ተሰርዟል። አሳቤን ወደ ወገኖቼ አዙሬ ለመደምደም መነሣቴ ያለምክንያት አይደለም። ብዙዎቹ የእኔ ዘመዶች የዘላለሙ እውነት የበራላቸው አቧራ የጠጣውን ቅዱስ መጽሐፍ አንስተው በማንበብ እና በመመርመር ነው። አዲሱን የሕይወት ጉዞ የጀመሩት በንባብ ነው። ከዚያም በኋላ ብዙዎቹ ዕለት ዕለት ያነባሉ። ለዚያ የሚያነሣቸውንም ያከብራሉ። የኑሮው አዙሪትና የዘመኑ ውጥረት እንደ ቀድሞው እንዳያነቡ ሊያደርጋቸው ቢችልም ፈጽሞ አያቆማቸውም። እስከማውቀው ድረስ ግን የኔ ወዳጆች ከእንግሊዛዊዋ ባልቴት በተሻለ ፍጥነት ያነባሉ።

እነዚህን ስምንት አጫጭር መጣጥፎች እንድ ላይ ስጠርዛቸውም ይህንኑ በአእምሮዬ ይገዢ ነው። ተደራሹ ከየዓይነቱ በጥቂት በጥቂቱ ማንበብ እንዲችል ይረዳል ብያለሁና። ሌላም አንድ ያልተለመደ ነገር ሞክሬአለሁ። አሁንም ጽሑፎቹ ለሚረዝሙበት አንባቢ ጭምቅ አሳቡን በመጨረሻዎቹ ገጾች እንዲያገኝ ማድረግ ነው። መቼም አንባቢያን እንዲበዙ የማልፈነቅለው ድንጋይ የለም።

መልካም ንባብ

ዓለማየሁ ማሞ

ሜሪላንድ ክፍለ ግዛት (አሜሪካ)

2015 እንደ እውሮፓ አቆጣጠር

ውጤታማ ጸሎት!

“በጉልበታችን ወደፊት እንጓዝ” ታዋቂው ሚስዮናዊ ሐድሰን ቴይለር።

ወደ ነገሥታት ዙፋን ወደ መሪዎችም ቢሮ ለመቅረብ ቀጠሮ ብቻ ሳይሆን ትልቅ ዕድል ያስፈልጋል። ማንም ተራ ሰው ስለፈለገ ብቻ ወደ ቤተ መንግሥት ዝር አይልም። በሥራቸው የተመረጡ ባለሙያዎች፣ የታወቁ ሹመኞችና ቤተሰቦች ብቻ ወደ እልፍኝ ብቅ ይላሉ። እነርሱም ቢሆን በፈለጉ ጊዜ በር በርግደው ዘው አይሉም። በተያዘላቸው የጊዜ ሠሌዳ መሠረት ተራ ጠብቀው ከንጉሡ ወይም ንግሥቱ ዘንድ ይቀርባሉ። የጠቅላይ ሚኒስትሩን ወይም የፕሬዚዳንቱን ፊት ያያሉ። የሚሰጣቸው ሰዓትም የተገደበ ነው።

የነገሥታቱ ንጉሥና የገዢዎችም ሁሉ ገዢ የሆነው እግዚአብሔር ግን ከምድራውያኑ በተቃራኒ በሮቹን ከፍቶ ቀንና ሌት እንግዶቹን ያስተናግዳል። ፈልገው የገቡትም እስከፈለጉ ድረስ ቆይተው በራሳቸው ምርጫ ይወጣሉ። በተመሳሳይ ቀን ደጋግመው ለሚመጡትም ይሁን ሰንብተው ለሚመለሱት የምሕረት ደጆቹን ከፍት አድርጎአል። የመግቢያ በሩ ደግሞ ጸሎት ይባላል። ጸሎት ወደ እግዚአብሔር ለመቅረብ ብቸኛው መንገድ መሆኑን ኢየሱስ

በምድራዊ አገልግሎቱ ለተከታዮቹ አስተምሯል፤ በተግባርም አሳይቷል።

እግዚአብሔር በ እርሱ አባትነት ላይ የተመሠረተውንና እንደ ፈቃዱ የሚቀርበውን ጸሎት ሰምቶ ይመልሳል። ምክንያቱም ለእርሱ ዋናው ነገር የልጅነት ሥልጣንና የፈቃዱ መፈጸም እንጂ የግለሰቡ የጩኸት ልክ ወይም የንግግሩ ርዝመት አይደለም። የመጀመሪያይቱ ቤተ ክርስቲያን አባላት ይህንን ጠንቅቀው የተረዱ ነበሩ። እናም በጸሎታቸው መልስ ታሪክ ተቀይሯል። ከራሳቸው አልፎ ለሌሎች ተርፈዋል። መለኮታዊ ጣልቃ ገብነትን ተለማምደዋል። በረከትን አፍጥነዋል። አሁን እነሱ የሉም ጊዜው የእኛ ነው። እንጸልይ!

ምን እናድርግ? ጸሎት!

እኮ ማን? እኛ ራሳችን

ለምን? ስለታዘዘ

የት? በሁሉም ሥፍራ

መቼ? በማንኛውም ጊዜ

እንዴት? በኢየሱስ ስም

አስፈላጊነቱ

ጸሎት ወደ አምላካችን መቅረቢያ መንገድ፤ ወደ መሃኘቱ የሚያደርስ ርምጃና አስደሳች ጉዞ ነው። በቅርብ

አግኝተነው ድምፁን የምንሰማበት ታላቅ ዕድልም ነው። በሌሎች ሰዎች፤ በራዕይ፤ በሕልም ወይም በተፈጥሮ ይናገረናል። ግን እርሱ በቀጥታ ተናጋሪም ነው፤ እንድንሰማው ይፈልጋል። ከፍ ባለ ድምፅም ይሁን በሹከሹክታ ይናገራል። በቀጥታ ከእርሱ ለመሰማት ዋነኛው መንገድ ደግሞ ጸሎት ነው። በእርሱ መገኘት ውስጥ ለመሆን፤ ለመናዘዝ፤ ምሪትን ለማግኘት፤ ይቅርታን ለመቀበልና ሌሎችንም ይቅር ለማለት፤ ለማመስገን፤ ለማምለክና ጠላትን ለመዋጋት ከጸሎት የላቀ ስልት የለም። “የመናኝ ጉዞ” የተሰኘውን መጽሐፍ የደረሰው ጆን ቡንያን ጸሎትን ለነፍስ ጋሻ፤ ለእግዚአብሔር መስዋዕትና ለሰይጣን ጅራፍ ብሎታል።

ከእግዚአብሔር ጋር በራሳችን አነሣሽነት የምንነጋገርበት ብቸኛ መንገድ፤ በእርሱ መገኘት ውስጥ የምንሆንበት አጋጣሚ፤ በአምላካችን ላይ ያለን መታመን ከፍታውን የሚጨምርበት ትክክለኛ ሰዓትና መተቢያ የሌለው የክርስቲያኖች መሣሪያ ጸሎት ነው። ጸሎት ገንዘብ ሊገዛው የማይችል የእውነተኛ ወዳጅ ስጦታም ነው። ይህ የበራለት አብርሃም ሊንከን በጸሎት ትደግፈው ለነበረች ኤልሳቤጥ ጉርሜይ የተሰኘች ሴት በጻፈው ደብዳቤ ላይ “በዚህ አገር ያሉ ክርስቲያኖች ሁሉ ስለሚጸልዩልኝና ስለሚያማክሩኝ ውለታቸው አለብኝ” ብሏል።

ጸሎት ሊኒየሱስ ክርስቶስም አስፈልጓል። አዎን ኢየሱስ በምድር ሳለ ይጸልይ ነበር። ታዲያ የሰማይና ምድር ገዢ የሆነው ክርስቶስ ይህንን ካደረገ እኛስ ምን ያህል ያስፈልገን ይሆን? እርሱ ፈጣሪ ሆኖ ከጸለየ እኛ ፍጡራን ከዚህ ማምለጥ እንዴት እንችላለን? በርግጥም መጸልይ አለብን። ታዋቂው ወንጌላዊና የትምህርት ባለሙያ አር ኤቶሪይ ለታላላቅ ነገሮች ጸልይ፤ ታላላቅ ነገሮችን ጠብቅ፤ ከሁሉም በላይ ግን ጸልይ” ያሉት ይህንኑ በሚገባ ያጠናክራል።

ማን ነን ቢባል መልሱ የምንጸልየውን ያህል ነው። የምናነበውና የምንሰማው ቃለ እግዚአብሔር፤ ከወገኖች ጋር የምናደርገው ሕብረትና ሌሎችም የመንፈሳዊ ጉልበታችን ልኮች ቢሆኑም ጤናችን የሚለካው ግን ጸሎት በተሰኘው ቴርሞ ሜትር ነው ለማለት ያስደፍራል። መጠየቅ፤ መፈለግና ማንኳኳት ያለ ገደብ ተፈቅዶልናል። እንዴትስ ያለ ጸሎት መጠየቅ፤ መፈለግና ማንኳኳት ይቻላል?

ዛሬም እንደ ትናንቱ እግዚአብሔር ጸሎትን ለመመለስ ፍቃደኛ ነው። ስለሆነም በኢየሱስ ክርስቶስ ስም የሚጸለየው ጤናማ ጸሎት አሁንም ጉልበቱ አልደከመም። ብዙዎች ግን ሉዓላዊ ወደሆነው አምላክ መጸለያቸውን ስላቆሙ ጉልበት አልባ ሆነዋል። አባቶችና አያቶቻችን አዲስ ልብስ በተገዛልን ሰሞን “ጥሌህ ይለቅ፤ በውኃ ይለቅ” እያሉ

ይመርቁን ነበር። እኛ በተራችን ይህንን ማድረግ ካለብን የምንለው አንዲህ ቢሆን ይሻላል እላለሁ። "አዲሱ ልብስህ ከመቀመጫው ሳይሆን ከጉልበቱ ይለቅ!"።

የሐናን ጸሎት የሰማ ሳሙኤልንም ያስታቀፋት፤ የያቤፅን ጸሎት የተቀበለ ድንበሩንም ያሰፋለት፤ የኤልያስን ጩኸት ያደመጠ አሳትን ያወረደና የዳዊትን ጥያቄ ሰምቶ ጠላቶቹን አሳልፎ የሰጠው እግዚአብሔር ዛሬም በዙፋኑ ላይ አለ። ቃሉ እንደሚነግረን "ጀሮዎቹም ለቅዱሳን ጸሎት ተከፍተዋል" 1ኛ ጴጥ. 3:12። አዎን ዛሬም እግዚአብሔር እንደ ትናንቱ ጸሎትን ይመልሳል። ብንጸልይ...

አቅጣጫ ጠቋሚዎች

በቀደመችው ቤተ ክርስቲያን የነበሩ አማኞች ተግተው ይጸልዩ እግዚአብሔርም በታላቅ ኃይል ይመልስላቸው ነበር። በዘመናቸው ለተከናወኑት ድንቆች፤ ተአምራትና ምልክቶች ዋነኛው መነሻ የሕብረት ጸሎታቸው እንደሆነ የሐዋርያትን ሥራ የሚያትተው መጽሐፍ ይነግረናል። በጠቀሰናት የሐዋርያት ቤተ ክርስቲያን የሥነ መለኮት ትምህርት ምሩቃን ያልነበሩትን ዓሣ አጥማጆች ከምርጥ ሰባኪያን ተርታ ያሰለፈና ለአገልግሎት በጀት ያልተመደበላቸውን ሰደተኞች ታላላቅ ሚስዮናውያን ያደረገ ትልቅ ምሥጢር ጸሎት ይባላል። የሐዋርያት ሥራ መጽሐፍ ከሚያስጨብጠን ታላላቅ ግንዛቤዎች አንዱ የሕብረትም ሆነ

የግል ጸሎት ምን ያህል ወሳኝ እንደሆነ ነው። የይሁዳን ሥፍራ የሚወስድ አዲስ ሐዋርያ ለመምረጥ ዕጣ ከመጣላቸው በፊት ለምሪት ጸልየዋል (1.15-26)። በፍጹም ግልጥነት ቃሉን መናገር በድፍረትም መመስከር ይችሉ ዘንድ በሕብረት ጸሎት ጌታን ተማጽነዋል(4. 23-31)። እስጢፋኖስ በድንጋይ ተወግሮ ከመሞቱ በፊት ለገዳዮቹ ይቅርታ ይደረግላቸው ዘንድ ጸልዮአል (7.35-60)። ጴጥሮስና ዮሐንስ የሰማርያ ሰዎች የመንፈስ ቅዱስን ኃይል ይቀበሉ ዘንድ ጸልየውላቸዋል (8.15-17)። ፈሪሃ እግዚአብሔርን ገንዘቡ ያደረገው ሮማዊው የመቶ አለቃ ቆርኔሊዎስ ከምፅዋቱ ባሻገር እግዚአብሔርን ያመልከና ይጸልይ ነበር (10.1-4)። ጴጥሮስ ተመስጦ ውስጥ የገባው በእኩለ ቀን ከቤቱ ጣርያ ላይ ወጥቶ ከጸለየ በኋላ ነው (10.9-10)። ይኸው ሐ ዋርያ ከእንቅልፉ ተቀስቅሶ በመልአክ ምሪት ከእሥር ቤት የወጣውም ወገኖቹ ስለ እርሱ አጥብቀው በመጸለያቸው ነው (12.1-11)። የቀደመችው ቤተ ክርስቲያን አባላት አገልጋዮችን እንደ እግዚአብሔር ድምፅ ከማሰማራታቸው በፊት ይጸልዩ ነበር(13. 1-3)። በጸሎት ስበሰባዎች ላይ ይናገሩ ጌታም የሰዎችን ልብ ይከፍትላቸው ነበር (16.13-14)። ጳውሎስ የኤፌሶን አገልግሎቱን ሲጨርስ ከመሪዎቹ የተለያየው በጸሎት ነው

(20:36)። ወደ ኢየሩሳሌም ሲጓዝ ለሰባት ቀናት ያሳረፉትን የጢሮስ ነዋሪ ወገኖችም በባሕሩ ዳርቻ አብሯቸው ተንበርክኮ በመጸለይ ተሰናብቶአቸዋል (21:5)። የፈውስ አገልግሎቱም በጸሎት የታጀበ ነበር(28:8)።

ዓለምን ያነቃነቀ አገልግሎት ያበረከቱ ልጆችን ወልደው ያሳደጉ የተባረኩ እናቶች ሞልተዋል። የ19 ልጆች እናት የሆነችውን ሱዛና ዌስሊ ግን ታሪክ በተለየ መልኩ ይዘክራታል። ያንን ሁሉ ሠራዊት ይዛ በትንሽ አፓርታማ ትኖር ነበርና የኔ የምትለው የጸሎት ሥፍራ አልነበራትም። ከቤቱ ጥግ ተቀምጣ ራስዋ ላይ አንገት ልብስ ጣል አድርጋ ነበር ኤሎሄ የምትለው። እርስዋም የልጆቿን የስኬት ምሥጢር እንዲህ ብላ ታስቀምጠዋለች። “ልጆቻችን ይድናሉ ብለው ተስፋ ከማድረግ ባሻገር ስለዚህ ጉዳይ ሃያ ዓመት ሙሉ የሚጸልዩ ይኖሩ ይሆን? እኔ ግን ይህንን አድርጌዋለሁ። ምንም እንኳ ብልጠት ቢጎድለኝም...”

ልጅዋ ጆን ዌስሊም በምድር ቆይታው ከምንም ነገር ይልቅ ጸሎትን ያስቀድም ነበር። በየዕለቱ ለሁለት ሰዓታት ከጸለየ በኋላ ወደ ውጭ ሲወጣ ፊቱ ያበራ እንደነበር በቅርብ የሚያውቁት ይመሠክራሉ። “እግዚአብሔር የእኛን ጸሎት ከመመለስ በቀር ሌላ ሥራ የለውም” ማለትን ያዘወትር ነበር። ይህም በእርሱ ላይ ያለውን ታላቅ መታመን ፍንትው አድርጎ ያሳያል።

እንዴት እንጸልይ?

ደቀ መዛሙርቱ ለመምህራቸው ካቀረቧቸው ጥያቄዎች አንዱ “እንጸልይ ዘንድ አስተምረን” የሚል ነበር። እንደ አይሁድ ልማድ ሲጸልዩ ያደጉት ደቀ መዛሙርት እንደገና ስለዚሁ መማር ለምን አስፈላጋቸው ቢባል መልሱ በኢየሱስ ላይ የተለየ ነገር ስላየ ነው። “አባት ሆይ” ሲል ደጋግመው ሰምተዋል። ይህ ከሚያውቁትና ከለመዱት በጣም የተለየ ነበር። ስለሆነም በተሻለ አኳኋን መጸለይ ፈለጉ። እርሱም ይህንን አላጣጣለም። እናም “አባታችን ሆይ” በሚል ጀምረው ይጸልዩ ዘንድ ዘላቂ ትምህርትን አስጨብጧቸዋል። “አባታችን ሆይ፡ በሰማይ የምትኖር ስምህ ይቀደስ መንግሥትህ ትምጣ፤ ፈቃድህ በሰማይ እንደሆነች እንዲሁም በምድር ትሁን፤ የዕለት እንጀራችንን ስጠን ወደፊትናም አታግባን ከክፉ ሁሉ አድነን እንጂ፤ መንግሥት ያንተ ናትና፤ ኃይልም ከብርም ለዘላለሙ አሜን”።

ይህ ምሳሌአዊ ጸሎት “አባታችን ሆይ” በማለት ይጀምራል። የሚመለስ ጸሎት በአባትና ልጅነት ላይ የተመሠረተ ነው ማለት ነው። ኢየሱስ ወደ አባቱ ይጸልይ ነበር። እኛም በኢየሱስ በማመን አብን አባታችን ብለን የምንጠራበትን የልጅነት ሥልጣን ተቀብለናል። ስምህ ይቀደስ ብለን በምስጋናና ውዳሴ እንጀምር ዘንድም ኢየሱስ

ያሳስበናል። በሁሉ ማመስገን ካለብን ጸሎታችንም በምስጋና ቢጀመር ያምርበታል። ምልጃና ልመናችን የሚጀምረው ከዚያ በኋላ መሆን አለበት። እናም ቢያንስ ሦስት ምልጃና ልመናዎች በዚህ ጸሎት ውስጥ አሉ። የእግዚአብሔር መንግሥት እንድትመጣ መናፈቅ የመጀመሪያው ነው። የሚያስፈልገንን መጠየቅ ይከተላል። ወደ ፊትና እንዳንገባ ይረዳን ዘንድ መማፀን ይሠልሳል። መንግሥት ኃይልና ክብር የእግዚአብሔር ብቻ መሆኑን በማወጅ እንደገና ተመልሶ በማመስገንና በማወደስ ጸሎቱ ይደመደማል።

ኢየሱስ ከሞዴል ጸሎቱ ሌላ ጥቂት መመሪያዎችንም አክሏል። ይኸውም በማቴ. 6:6 ላይ በተናገረው ውስጥ የተካተተ ነው። “ አንተ ግን ስትጸልይ ወደ እልፍኝህ ግባ፤ መዝጊያህንም ዘግተህ በሰው ላለው አባትህ ጸልይ፤ በሰው ላይ የሚያይ አባትህም በግልጽ ይከፍልሃል።”

- 1) በቅድሚያ ግባ ነው የሚለው። ኢየሱስ መኖሪያ ባይኖረውም የጸሎት ሥፍራ ግን ነበረው። በምድረ በዳና (ማር. 1:35) በተራራ (ሉቃ. 6:12) ይጸልይ የነበረ ሲሆን በተለይም የጌተሰማኒውን የአትክልት ሥፍራ ያዘወትር ነበር። ስለሆነም ይሁዳ አሳልፎ ሊሰጠው ሲመጣ እድራሻ ፍለጋ አልተቸገረም። መሻቱ ካለ ተስማሚ የጸሎት ቦታ አለ። በርግጥ ይህ

አየተራመድን አየሠራን አየለበስንም ይህን አየተዝናናን ከምጽልየው የተለየ ነው። እነዚህን ማድረግ ይቻላል። ግን ለመደበኛ ጸሎት የተለየ ሥፍራ ያስፈልገናል። “በአንድ ቦታ በየዕለቱ ለሳምንታት ለወራትና ዓመታት በጸላይን ቁጥር በርግጥም እግዚአብሔር በዚያ ሥፍራ እንደሚያገኘን እርግጠኞች እየሆንን እንሄዳለን” ብላለች እንግሊዛዊቷ ሚስቶናዊት ጆይስ ሐገት።

- 2) ቀጥሎም ጸልይ ብሎአል። በሰማይ ወደ አለው አባትህ ቀና በል፤ አባታችን ሆይ በለው ይለናል። ከራሳችን አልፈን ለሌሎችም እንድንጸልይ ተነግሮናል። ጸሎትን በተመለከተ ከስዎች ጋር ብቻ ከተቆራኘን ጉልበት የለሽ እንሆናለን፤ ከእግዚአብሔር ብቻም ስትጣበቅ ዓለምን እንሸሻለን። ግን ሁለቱንም ይዘን እንደ ድልድይ እናገልግል። ያኔ ለሌሎችም እንጸልያለን። አባቴ ሆይ በማለት ፈንታ አባታችን ሆይ፤ እንጀራዬን ስጠኝ ከማለትም ይልቅ እንጀራችንን ሰጠን ማለት የምንችለው ያኔ ነው።

- 3) አስከትለህም ተማመን። አባታችን ጸሎትን ይሰማል፤ ይመልሳልም። እንኳን ጸልየህ ይቅርና

ሳትለምን እንኳ አባትህ የሚያስፈልግህን ያውቃል። “ሁሉም ነገር በእግዚአብሔር ላይ እንደተደገፈ አድርገህ ጸልይ፤ ሁሉም ነገር በእንተ ላይ እንደተጣለ አድርገህ ሥራ” የሚለው የቅዱስ አገስቲን አባባል ለዚህ ጥሩ ማጠናከሪያ ነው።

ምን ያህል?

“ጸሎት እየረዘመ ይልቁንም እየተንዛዛ ሲሄድ ሁለቱን ጫፍ ማለትም ጅማሬና ፍጻሜውን አሳጥሮ መሃሉ ላይ እሳት መጨመር ነው” ይል ነበር ታላቁ የወንጌል ሰው ዲኤል ሙዲ። ልጁ ዳብሊዩ ኤል ሙዲም ስለ አባቷ የጸሎት ሕይወት እንዲህ ተናግራለች። “ምንጊዜም የትም ቦታ ይጸልያል፤ ማስረዘም አያውቅም። ግፉ ቢል ደርዘን ቃላት ይናገራል። ግን ጌታ ቅርቡ ነበር”።

በተለምዶት ድንቆችና ምልክቶች የታጀበ አገልግሎት ያበረከተውና የእምነት ሐዋርያ በሚል ቅጽል የሚታወቀው ስሚዝ ዊግልስዎርዝ የተባለ የእግዚአብሔር ሰው ለምን ያህል ጊዜ እንደሚጸልይ ተጠይቆ እንዲህ መልሷል። “በአንድ ጊዜ ከሠላሳ ደቂቃ በላይ አልጸልይም፤ ግን ደግሞ ሳልጸልይ ከሠላሳ ደቂቃ በላይ አልቆይም!”።

የጸሎታችን ምላሽ በመናገር ብዛት የሚመጣ አይደለም። (ማቴ. 6:7-8) አይሁድ አርዝሞና ጮኾ መጸለይ ፈጥኖ

ምላሽ የሚያገኝ ነው ብለው ያምኑ ነበርና ኢየሱስ ያንን ውድቅ አድርጓል። ትክክለኛው ጸሎት በቃላት ብዛት ወይም በንዝንዝ የእግዚአብሔርን አሺታ ማግኘት ሳይሆን እንደ ፈቃዱ በመጸለይ በረከትን መቀበል ነው። ፈቃዱ በሰማይ እንደሆነች እንዲሁ በምድር እንድትሆን ማለትም ከዚህ የተሻለ ፍች የለውም።

አንድ የሰማሁት ታሪክ ትዝ ይለኛል። ግለሰቡ “ጫማ ስጠኝ” እያለ ደጋግሞ ወደ አምላኩ ይጸልያል። ግን ፈጣን ምላሽ አላገኘም። በዚህ ተማርሮ አንድ ማለዳ “አምላኬ ሆይ፡- አንድ ጫማ ለ እኔ መስጠት እንዴት ያቅትሃል? እንቅፋቱና አሾሁ አላስኖር አለኝ! ጸሎቴን የምትሰማው መቼ ነው?” እያለ የመጨቃጨቅ ያህል ሲያሳስብ አርፍዶ ከቤቱ ይወጣል። ታዲያ ገና ብቅ ሲል ያየው የመጀመሪያው ሰው አግር አልባ ነበር። ይህኔ ተመለሶ ወደ ቤቱ ይገባና ለድጋሚ ጸሎት ይንበረከካል። እንዲህም ይላል። “ጌታ ሆይ፡- ያቀረብኩትን ጥያቄ እርሳው፤ ግን ሁለት እግሮች ስለሰጠኸኝ አመሰግንሃለሁ!”።

ፈቃዱን ማወቅ ምላሽን ለመቀበል ብቻ ሳይሆን ጊዜንም ላለማባከን ፍቱን ነው። እንዲያውም እንዳንዴ ቃላት ይጠፋና ዕንባ ብቻ ይፈሳል። እግዚአብሔር ግን ያንንም ያያል። በመንፈስ መቃተት በእንዲህ ዓይነቱ ጊዜ ታላቅ መፍትኼ ነው።

ሦስት ብሩኅ ምሳሌዎች

ሀ) የጸሎት ጠል

የጸሎታችን ጠል ከራሳችንም አልፎ ለሌሎች እንደሚተርፍ ማሰቡ አስደሳች ነው። በገሊላ ባሕር ላይ ኃይለኛ ማዕበል በተነሣ ወቅት በደቀ መዛሙርቱ ጩኸት የተሳፈሩበት ብቻ ሳይሆን ሌሎችም ጀልባዎች ተርፈዋል። አዎን የጭንቅ ጸሎታችን እንኳ ከቤታችን አልፎ ለሌሎችም መዳን ሊሆን እንደሚችል ማሰቡ በራሱ የበለጠ እንድንተጋ የሚያበረታታ ነው። መጽሐፍ ቅዱስ እንደሚነግረን ከሎጥ ጋር አምስት ወይም አስር ጻድቃን ቢኖሩ ሰዶምና ገሞራ ይተርፉ ነበር። በኢያሪኮ ምጥ ወቅት ያች ሴት ከሰላዮቹ ምሕረት በመለመድ በራሷ ሳትወሰን ለቤተሰቦቿ ሁሉ መዳን ምክንያት ሆናለች።

ኢየሱስ ከተኛበት የተነሣው ብሎም ማዕበልና ወጀቡን የገሠፀው ደቀ መዛሙርቱ ስለቀሰቀሱት ነው። ቀርበው ባያንኳኩ ኖሮ የተአምራት በር ባልተከፈተም ነበር። “መልአኩ ጴጥሮስን ከወንኒ ቤት አስወጥቶታል፤ ይሁንና መልአኩን ከመንግሥተ ሰማይ አስወጥቶ ያመጣው ግን ጸሎት ነው” ብለው ነበር የፒውሪታን ሰባኪ ቶማስ ዋትሰን።

ለ) ጸሎት ለመለኮታዊ ጥበቃ

ባለፈው ሰዎን ይህንን ታሪክ በገጸ ተፋጠጥ (ፌስቡክ) ላይ አነበብኩ። አንዲት ልጃገረድ ለጨዋታ ወደ ጓደኞቿ ቤት ሄዳ ነበር። ግን ሳይታወቃትና ሳታስበው ስለመሸ በጨለማ ብቻዋን ወደ መኖሪያዋ መመለስ ነበረባት። ቤትዋ ብዙም ስለማይርቅ ደግሞም መንደሯ ትንሽ ስለሆነች በጉዞዋ ምንም ስጋት አልነበራትም። ሆኖም በሰላም ቢቷ አንዲያገባትና ከክፉም እንዲጠብቃት ወደ አምላኳ ጸለየች። ከዚያም ቀጥታውን መንገድ ትታ በአቋራጭ መራመድ ጀመረች። ግን ብዙም ሳትርቅ ነበር ጨለማውን ተገን አድርጎና ሰው የሚጠብቅ መስሎ የቆመ አንድ ሰው የተመለከተችው። ይህ ስለቀፈፋት እንደገና በጥበቃው ይከልላት ዘንድ ወደ አግዚአብሔር ጸለየች። ወዲያውኑም ውስጧ በሚያጽናና ሰላምና ጸጥታ ተሞላ። አብሮአት የሚሄድ ሰው ያለ መስሎም ተሰማት። አቋራጩን መንገድ ጨርሳ በሰውየውም አጠገብ አልፋ በሰላም ወደ ቤትዋ ደረሰች።

በሚቀጥለው ቀን ግን አንዲት ልጃገረድ በዚያ አቋራጭ መንገድ ላይና በዚያው ምሽት የመደፈሯን ዜና አንድ ጋዜጣ ለገፀ ንባብ አበቃ። ወንጀሉ የተፈጸመው ደግሞ ይህች ልጃገረድ በመንገዱ ካለፈች በኋላ በሃያ ደቂቃ ልዩነት ነበር። በዚህ ዜና እጅግ አዝናና በእርሷ ላይም ሊደርስ ይችል እንደነበር አስባ እጅግ አለቀሻች። ያዳናትን አግዚአብሔርን

አመስግና ስታበቃ የወንጀሉ ሰለባ የሆነችውን ሌላ ልጃገረድ የምትረዳበት መንገድ ካለ ለማጠያየቅ ወደ ፖሊስ ጣቢያ ሄደች። ታሪኳንም ለፖሊሶቹ ዘርዘራ ነገረችቸው። ይህኔ ከፖሊሶቹ መካከል አንዱ ወንጀለኛውን እንዳየችው ካረጋገጠ በኋላ ከተጠርጣሪዎች መካከል አስገድዶ ደፋሪውን ለመለየት እንድትረዳቸው ጠየቃት። እርስዋም ያለምንም ማቅማማት ተስማማች። ከቀረቡላት ምስሎች መካከል ሰውየውን ለመለየት ብዙም ጊዜ አልወሰደባትም። ግለሰቡም ይህንን ሲሰማ ወዲያውኑ ወንጀሉን ተናዘዘ። የፖሊስ መኮንኑ ይህችን ብርቱ ልጃገረድ ካመሰገናት በኋላ ከእነርሱ የምትፈልገው ነገር ካለ በማለት ጠየቃት። እርሷም ምንም እንደማትፈልግ ግን ለግለሰቡ አንድ ጥያቄ እንዲያቀርቡላት ብቻ ተማጸነች። ለምን እርስዋን አልፎ ሌላይቱን እንዳጠቃ ለማወቅ በጣም ጓጉታ ነበር። አስገድዶ ደፋሪውም ከፖሊሱ የቀረበለትን ጥያቄ እንደሚከተለው መለሰ። " እርስዋን ያልተተናኮልኳት ብቻዋን ስላልነበረች ነው። በሁለት ረጃጅም ሰዎች ግራና ቀኝ ታጅባ ነበር የምትጓዘው!"።

ሐ) በረከትን በጸሎት ማፍጠን

ያለጸሎት ምጥ የተወለደ ታላቅ በረከት የለም ማለት ይቻላል። መጽሐፍ ቅዱስ ደጋግሞ እንደሚለን በርካታና ዐበይት ታሪካዊ ክንውኖች የመጡት የምልጃ ጸሎቶችን ተከትለው ነው። አንጸባራቂ ምሳሌ እነሆ። ከዘመናት በፊት

የታቀደ ከአዳም ጀምሮ ለብዙዎች የተሰጠ ተስፋ ተደጋግሞ የተነገረ መልካም ዜና ቢኖር የኢየሱስ ክርስቶስ ልደት ነበር። ያለምልጃ ግን በዚያ ጊዜና ወቅት ወደ ምድር አልወረደም። ስለዚህም መጽሐፍ ቅዱስ ጥቂቱን ይነግረናል። ጥቂቱን የምንለው ደግሞ ሁሉም ነገር ስላልተጻፈ ነው። ይህን ለማብራራት ማርያምና ዮሴፍ ኢየሱስን ወደ ቤተ መቅደስ በወሰዱት ጊዜ በዚያ ስለተቀበሉት አገልጋዮች ማንነት ጥቂት ማለት ይኖርብናል። የመጀመሪያው ስምዖን ነው። ስለዚህ ሰው ቢያንስ ሦስት ነገሮች በዚያው ምዕራፍ በግልጽ ተነግረውናል። በመጀመሪያ ለእስራኤል የሚመጣውን መጽናናት በተስፋ ይጠባበቅ ነበረ፤ በሁለተኛ ደረጃ ጻድቅና ትጉህ ሰው ነበር። በመጨረሻም መንፈስ ቅዱስ በሕይወቱ የሚጠቀምበት ድምፁንም የሚሰማ እንደነበረ አናውቃለን። ከዚያም የተነሣ ጌታ የቀባውን (ማለትም ኢየሱስን) ሳያይ እንደማይሞት በመንፈስ የተነገረው ሰው እንደነበር ተጽፎልናል። ይባስ ብሎ ደግሞ የዚያች ቀን እንኳ ወደ ቤተ መቅደሱ ለአገልግሎት የመጣው በመንፈስ ቅዱስ ምሪት እንጂ በልማድ ወይም እግሩ እንደመራው አልነበረም። ኢየሱስን ከእናቱ ተቀብሎ ካቀፈው በኋላ ድምፁን ከፍ አድርጎ እግዚአብሔርን ማመስገኑም ለዚህ ነው። ከዚያው አስከትሎም እግዚአብሔርን " አሁን እንደ ቃልህ ልታሰናብተኝ ትችላለህ፤ ምክንያቱም ለዓለሙ ሁሉ

ያዘጋጀኸውን መድኃኒት በጥንድ ዓይኖቼ ተመልክቻለሁ “ በማለት ለምኖታል።

ሌላዋ እገልጋይ ደግሞ ከአሜሪ ወገን የተወለደችው ነቢይቱ ሐና ነች። የሰማንያ አራት ዓመት ባልቴት ብትሆንም በሰው መለኪያ እጅግ ብታረጅም እንኳ ማገልገልዋን አላቋረጠችም። መጽሐፉ እንደሚነግረን መጽምና መጽለይዋ እንዳለ ሆኖ የምታገለግለው ደግሞ ሌትና ቀን ነበር። ኢየሱስ ወደ ቤተ መቅደስ በተወሰደበት በዚያ ሰዓትም በሥፍራዋ ነበረች። ቀርባ እግዚአብሔርን ያመሰገነችውም ለዚሁ ነው። በዚያም ሳትወሰን የመሢሐን መምጣት ለሚጠባበቁ ሁሉ ስለ አርሱ ትናገር ነበር። እንግዲህ ሁለቱም (ስምዖንና ሐና) በዕድሜ የገፉ አረጋውያን ሁለቱም ነቢያት ሁለቱም የመቅደሱ አገልጋዮች ነበሩ። ከምንም ይልቅ ግን የጸሎት ሰዎች እንደነበሩ ቅዱስ መጽሐፍ ይነግረናል። እነዚህና ሌሎችም ነበሩ በምልጃቸው ይህንን ቀን ያፋጠኑት።

ቃሉና ጸሎት

ቃሉና ጸሎት መታረቅ አለባቸው። ያለበለዚያ ምንም በሰሉ ዐረፍተ ነገሮች ቢታጀብና በብልጣ ብልጥ አባባሎች ቢጀቡን ከከንቱ መነባንብ አያልፍም። ጣርያውንም ዘልሎ አይሄድም። እንደ ቃሉ የተጸለየው ጸሎት ግን ወደ አርያም ያርጋል። ምላሽንም ያመጣል። በርግጥም ከእግዚአብሔር ፍቃድ ውጭ አስካልሆነ ድረስ ጸሎት ሁሉ አትራፊ ነው።

ከአገራችን ታላቅ የመነቃቃት ታሪክ ጋር በተያያዘ አንድ ሕያው ምሳሌ መጥቀስ እንችላለን። በሚስዮናውያኑ ዘመን የሠራዊተ ክርስቶስ ማኅበሩ ዴቪድ ስቶክስ “እግዚአብሔር ሆይ፤ የአገሩን ሰዎች አስነሣ” አያሉ ይጻልዩ እንደነበር አንብቤያለሁ። ጸሎታቸው ዘመኑን ቆጥሮ ተመልሷል። ጌታ በመቶ የሚቆጠሩ የወንጌል አርበኞችን ከኢትዮጵያ አስነሥቷል። የሚስተር ስቶክስ ጸሎት የተመለሰው ወደ መከሩ ሠራተኞችን እንዲልክ መጸለያችን የአርሱ የተገለጠ ፈቃድ ስለሆነ ነው። “መከሩስ ብዙ ነው፤ ሠራተኞች ግን ጥቂቶች ናቸው። እንግዲህ የመከሩን ጌታ ወደ መከሩ ሠራተኞች እንዲልክ ለምኑት አላቸው” (ማቴ. 9: 37)።

እንደ ቃሉ በመጸለይ ከሚታወቁት አገልጋዮች አንዱ ቻርልስ ስፐርጅን ነው። እንዲያውም በአንድ ወቅት የድንቅ አገልግሎቱ ምሥጢር ምን እንደሆነ ተጠይቆ “ሕዝቤ ይጻልይልኛል” ሲል መልሷል። የ አርሱን ጸሎት በመመልከት እንጨርስ። የዚህ ሰው ጸሎት ከስብከት ያልተናነሰ በመሆኑ ብዙዎች አብረውት ከመጸለይ ይልቅ የሚለውን በማስታወሻቸው ለመጻፍ ይፍጨረጨሩ ነበር። ያንን ለማርገብ ሲባል በአንድ ምሽት አገልግሎት መከፈቻ ላይ ያቀረበው ጸሎት ተመዝግቦ ለመዘክርነት ተቀመጠ። እንዲህ ነበር።

“ጌታ ሆይ አባክህ ሕዝብህን አድን፤ ሕዝብህን አድን። ጸሎቴ በፊትህ መሆን እንደሚገባው እንዳልሆነ አምናለሁ። በጸጋህ አርዳኝ። በሰጠኸኝ ዕድሜና ኃይል እንደሚገባ እንዳልሰበከሁ ግልጽ ነው። ጌታ ሆይ በእኔ በደል ሌሎችን ቸል አትበል። ሕዝብህን አድን። በአረኛው ጥፋት መንጋውን አትምታ። ይቅር በላቸው አባት ሆይ፤ ምሕረትህ ከእነርሱ ጋር ትሁን።

ይቅርታን ያላገኙ ብዙዎች በዚህ አሉ። ይድኑ ዘንድ ምን ያህል እንደደከምን አንተ ታውቃለህና አልዋሽም። የሰው ልብ ጠንካራ ነው አባት ሆይ፤ ነፍሱም እንደ ብረት ነች። ደምና ሥጋ ሰውን ሊለውጥ አይችልም። መጋቢው ተስፋ ያደርጋል፤ አገልጋይህም ያምናል። ግን ሁለቱም ማዳን አይሆንላቸውም። ጌታ ሆይ አንተ ግን በኃይልህ ትችላለህ። አንተ ካልሳብካቸው ሊከተሉህ አይችሉም።

የእሥራኤል አምላክ ሆይ በዚህ ዓመት ደግሞ ይህችን ቤተ ክርስቲያን አርዳ። ሕዝብህን በጸሎት ባርክ። ሥጋን በመንፈስ ይገድሉ ዘንድ አበርታቸው። በዚህ ብቻ ሳይሆን በሁሉ ሥፍራ ኢየሩሳሌምን ለምስጋና እስከታደርጋት ድረስ እንዳያርፉ አርዳቸው። ጸሎትን ጨምሮ ጌታ ሆይ።

የምንጮኸውና የምናነባው ስለ ቤተ ክርስቲያንህ ብቻ አይደለም። ስለ ዓለም ሁሉ እንጂ። በከንቱ

ለ'ንደማልደክም አልተናገርኸኝምን? ለባሪያዎችህስ ይህንኑ አላልክምን? እንግዲያውስ በሰዎች መዳን አጥግበን።

“ዘናብና በረዶ ከሰማይ እንደሚወርድ ምድርን እንደሚያረካት ታበቅልና ታፈራም ዘንድ እንደሚያደርጋት ዘርንም ለሚዘራ እንጀራንም ለሚበላ እንደሚሰጥ እንጂ ወደ ሰማይ እንደማይመለስ ከአፌ የሚወጣ ቃሌ እንዲሁ ይሆናል” ተብሎ እንደተጻፈ ቤተ ክርስቲያንህን አስፋ። አስፋልን ጌታ ሆይ።

ዛሬም በዚህ ምሽት ቃልህ በከንቱ አይመለስ። ባሪያህ በቅን ልብ በፍቅርና በርኅራኄ እንዲሰብክ አርዳው። መንፈስ ቅዱስ ሆይ ና! ያላንተ ምንም ልናደርግ አንችልምና በትኅትና እንጋብዝሃለን። በአብርሐም፤ ይስሐቅና ያዕቆብ ላይ የነበርክ የከበሩ ሕልውናችን ለሰዎች ትንቢትን ለነቢያት የሰጠህ በሐዋርያትና በቀደመችው ቤተ ክርስቲያን ላይ ያደርክ ታላቁ የእግዚአብሔር መንፈስ ሆይ በዚህች ምሽት ከእኛ ጋር ሁን። ይህች ምድር ትናወጥ። ነፍሳትም ልባቸውን ከፍተው የከበረውን ቃል ይስሙ። ሥጋ ለባሽ ሁሉ አንተን በማወደስ ሐ ሄት ያድርግ። ለዘላለም ለሚኖረውና ከፍ ላለው ለአብ፤ ለወልድና ለመንፈስ ቅዱስ ከብር ይሁን፤ አሜን!”

ተስፋ ያለው ተስፋ

የዘገየች ተስፋ ልብን እንደምታሳዝን ጠቢቡ በምሳሌው ተናግሯል። ተስፋ ሰጥተው ጊዜው ሲደርስ ችልክ የሚሉ ሞልተዋል። ወይም “እኔ አልወጣኝም” ብለው የሚሸመጥጡ ጥቂት አይባሉም። መቶ ሊሰጡ ፈርመው ዝርዝር ሳንቲሞችን የሚዘረግፉ በዙሪያችን ተገጥጦታል። ግን እኒህ ሰዎች ያመጡት መዘዝ በምድር ሳይወሰን ወደ ሰማይም አሻቅቧል። የመሬቱ ለምድባቸው የአርያሙንም የሚጠራጠሩ ሚሊዮኖችን አፍርተዋል። “እግዚአብሔር አባትህ ነው” ተብሎ ሲነገረው “እንደኔ አባት ከሆነስ ይቅርብኝ” እንዳለው ልጅ ዓይነት መሆኑ ነው። ከዚህ በተቃራኒው ደግሞ በቃላቸው የሚገኙ ጥቂቶች አሉ። ያሉትን ሳይፈጽሙ የሕሊና ዕረፍት የሌላቸው ምግባረ ሰናይ ዜጎችም ሞልተዋል። የገቡትን ተስፋ በመፈጸም ተቀባዩን ደስ አሰኝተው እነርሱም አብረው ሐሣት የሚያደርጉ የሉም አይባልም። የተናገሩት ከሚጠፉ የወለዱት ይጥፋ የሚለውን ብሔል የፈጠሩት እነርሱ ሳይሆኑ አይቀሩም።

አሁን የምድሩን ትተን ወደ ሰማይ የምናቀናበት አቅም ነው የሚያስፈልገን። ለምን ቢሉ አንድ ልንዘነጋው የማይገባ ታላቅ አውነት አለ። አላፊና ጊዜአዊ የሆኑ እንደ

ሚዳ አበባ ዛሬ ታይተው ነገ የሚጠፉ ሰዎች የሰጡንን ቃል ማመን ከቻልን የሁሉ ፈጣሪ የሆነው ሁሉን ቻይ (ኤልሻዳይ) አምላክ የገባልንን ተስፋ እንዴት እንጠራጠራለን የሚል።

እግዚአብሔር በ 21ኛው ክፍለ ዘመን ሳይሆን ከዘመናት ጅማራ አንስቶ ለግለሰቦችና ሕዝቦች ቃል ሲገባ ኖሮአል። የገባውን ቃል ደግሞ ጊዜውን ጠብቆ አንድ በአንድ ፈጽሞአል። ደግመን አናስምርበት። እግዚአብሔር ለግለሰቦች ወይም ለአገሮች ለዘመናት የተስፋ ቃል ሲሰጥ ኖሮአል። እሁንም ይሰጣል። ለምን የተባለ እንደሆነ እርሱ የነበረና ያለ ብቻ ሳይሆን የሚኖርም አምላክ ነው። የትናንትና የዛሬ ብቻ ሳይሆን የነገም ጌታ ነው። ያልተፈፀሙና በግል ሕይወታችን ነቅተን የምንጠብቃቸው በቤተሰብ ሕብረት ነጋ ጠባ የምንናፍቃቸውና እንደ አገር በጀማ ጸሎት የምናምጥባቸው በርካታ የተስፋ ቃሎች አሁንም አሉን። ለመሆኑ እግዚአብሔር የሰጠን ተስፋ በመፈጸሙ ሳይ ያለን እርግጠኝነት ከምን የመነጨ ነው? በምንስ መያዣ እንጠይቀዋለን? ለነዚህና መሰል ጥያቄዎች ቢያንስ አራት ምላሾችን መደርደር ይቻላል።

- 1) በመጀመሪያ እርሱ የሚሰጠን ተስፋ በሁኔታዎች ሳይ የተመሠረተ አይደለም። ለምሳሌ በሐሩር ወራት

ዝናብ እስጣችኋለሁ ቢል ደመናው ሳይኖር ነፋስም ሳይታይ ዶፍ ሊያወርድ ይችላል። ውሃ አይቶ የማያውቀውን ምድረ በዳ ርጥበት የናፈቀውን አውላላ ሜዳ በጎርፍ ያጥለቀልቀዋል። አቧራ ይጨስበት የነበረውን ሜዳ በለምለም ሣር ይከድነዋል። እኔ ነኝ ያለ ሐኪም ተስፋ የለህም የወራት እንጂ የዓመታት ዕድሜ አይኖርህም ያለውን በሽተኛ ለአንዴና ለመጨረሻ ጊዜ ይፈውስና ለመንደሩ መደነቂያ ያደርገዋል። በእንዲህ ዓይነቱ ሁኔታ መላምት ይበዛልና የይሆናል ጋጋታ አላዋቂውን እንኳ ነቢይ የሚያስመስሉበት አጋጣሚ ብዙ ነው። ለምሳሌ በትምህርቱ ብርቱ የሆነውን ታዳጊ ተመልክቶ ወደፊት ምሑር እንደሚሆን ለመገመት የሥነ ልቡና ዐዋቂ መሆን አያሻም። ከጓደኞቹ ፊት የሚቅመዘመዘውን ወጣት የወደፊቱ የአሎምፒክ ኮከብ ለማለትም የገባበትን ሰዓት ማጤኑ በቂ ነው። የእግዚአብሔር አካሄድ ግን ከዚህ በጣም ይርቃል። በአንድ ወቅት ጠላቶቹን ፈርቶ ከጠባብ ጉድጓድ ዉስጥ የዕለት ሥራውን ማለትም የሰንዴ ውቂያውን ሲያካሄድ

የነበረውን ጌዴዎን የተሰኘ ሰው “አንተ ኃያል ጦረኛ” በማለት ጠርቶታል። ይህ አባባሉ እንኳን ለሰሚ ለራሱ ለጌዴዎንም አልተዋጠለትም። ስለዚህም ነው የጋዜጦች ርዕሰ አንቀጽ የሚያወሩትን የመሰለ መከራከሪያ ሊሰነዝር የበቃው። ጠላቶቻቸው ኃያላን መሆናቸውን በታሪክ እያስደገፈ ለአምላኩ አስረድቷል። ግን ቃሉ የሁሉን ቻዩ አምላክ እንጂ የማንም ስላልነበረ ውሎ አድሮ ያ ሰው ታላቅ የጦር መሪና የሕዝቡ አሊቃ ሆኖአል። ስለ ሳምሶን ነፃ አውጪነትም እግዚአብሔር የተናገረው አንበሳ ሲገድል ወይም በአህያ መንጋጋ ሺዎችን ሲረፈርፍ ከሰማይ ሆኖ ከተመለከተው በኋላ አይደለም። የማኑኔ ሚስት ገና መካን ሳለች እንጂ።

2) ቃሉን የመፈጸም ብቃቱ በዘመናት መካከል በሚገባ

የተመሰከረለት ነው። ብቃቱን በተመለከተ ከምንም ይልቅ የሚያስደንቀው ደግሞ የሰጣቸው አብዛኞቹ የተሰፉ ቃሎች በሰው አእምሮ የማይገመቱና ለማመንም የሚያዳግቱ ነበሩ። ለማሳያ የሚሆኑንን አንዳንድ ምሳሌዎችን አናንሳ።

ሀ)አብርሃም በወንድ ልጅ እንደሚባረክ
እግዚአብሔር በተናገረው ጊዜ ከርቀት
የሰማቸው ባለቤቱ ሣራ “አሜን እንደ ቃልህ
ይሁንልኝ” አላለችም። ይልቁኑ ሳቅ ቀደማት።
አዎን ቃሉ በግልጽ እንደሚነግረን ሳቅ።
ለዚህም የራሷ የሆነና ሊያሳምንም የሚችል
ምክንያት ነበራት። ዕድሜዋ የምትጠርበት እንጂ
አምጣ የምትወልድበት እንዳልሆነ ሣራ ጠንቅቃ
ታውቃለች። ከርሷ በፊት በዚያ ዕድሜ
ሰለወለደች ቤትም አልሰማችም። የሆነ ሆኖ
እግዚአብሔር በቀጠረው ቀን ይስሐቅን
ወለደች። ታዲያ እግዚአብሔር ይህንን በብቃቱ
አደረገው እንጂ የዘመኑን ሐኪሞች አላማከረም።
ለ) በኤልሳዕ የአገልግሎት ዘመን የተሰጠው
ተስፋ ደግሞ ገና ከጧቱ ይፋ ተቃውሞ
የገጠመው ነበር። የአህያ ራስና የርግብ ኩስ
ሳይቀሩ ለምግብነት ገበያ ላይ በቀረቡበት
የድርቅ ዘመን በአንዱ ቀን ነቢዩ ኤልሳዕ ተነስቶ
“በነገው ዕለት ሽመታው ይረክሳል፤ በከፍተኛ
ቅናሽ እህል ትገዛላችሁ” ሲል ትንቢት ተናገረ።
ከቱባ ባለሥልጣናት አንዱ በዚህ ትንቢያ ላይ
የከረረ ተቃውሞውን ያሰማው ወዲያውኑ ነበር።

እርሱም ይህንኑ እንደ ባለ አእምሮ ሲያብራራ “
ይህ ፈጽሞ የማይሞከር ቀቢጺ ተስፋ ነው፤
እግዚአብሔር የሰማይን መስኮቶች በሙሉ
ቢከፍታቸው እንኳ ይህ ሊሆን አይችልም” ብሎ
ደመደመ። ነገር ግን በተባለው ቀን ተአምራዊ
የዋጋ ለውጥ ከመታየቱም በላይ እህልም በርካሽ
ተሸምቶ የዓመታቱ ድርቅ በማግስቱ ታሪክ ሆነ።
ተከራካሪው ባለ ሥልጣንም ነቢዩ
እንደተናገረበት ፍርድ መደነቅ በፈጠረው
ትርምስ ተረግጦ ሞተ። በዚህም እግዚአብሔር
የዓመታትን ታሪክ በአንድ ጀምበር የመቀየር
ብቃት እንዳለው አሳይቷል።

ሐ) ማርያም በገብርኤል በኩል የተላከውን
መልእክት በደስታ ብትቀበለውም እንኳ ያን
የመሰለ ነገር ግን ከዚያ በፊትም ይሁን በኋላ
በሰው ልጅ ታሪክ ውስጥ ታይቶና ተሰምቶ
አይታወቅም። በርካታ ባልና ሚስት በጋብቻ
ውስጥ ብቻ የተፈቀደውን የግብረ ሥጋ ግንኙነት
እየፈጸሙ እንኳ ልጅ የማያቅፉበት አጋጣሚ
ብዙ ነው። ችግራቸውን ለሐኪም አማከረው
ረብጣ ገንዘብ ከሰከሰውና የሚችሉትን ሁሉ
አድርገው ተስፋ የቆረጡትን ቤት

ይቁጠራቸው። ታዲያ ይህ እየታየና እየተሰማ እንዴት እንዴት ልጃገረድ ወንድ ሳይደርስባት እናት መሆን ትችላለች? ግን የተናገረው እግዚአብሔር ብቃቱ ከልማድም በላይ ነበርና ድንግሊቱ ጸንሳ የዓለምን መድኃኒት ወለደች።

3) በስሜታዊነት ወ ይም በሞቅታ አይናገርም።

እግዚአብሔር የሁሉ ፈጣሪና አስተዳዳሪ እንደመሆኑ መጠን የሚናገረው ከዘላለማዊ ለሄት አኳያ ነው። የሚገባው ተስፋም ከተገለጠው ፍቃዱና ከተጻፈው ቃሉ ጋር ትይዩ ነው። በራሱ ተማምኖ የሚሰጠው ተስፋ መቼ እንደሚፈጸም ብቻ ሳይሆን ፍጻሜው በዘላለማዊ ዕቅዱ ውስጥ የሚጫወተውን ሚና ጠንቅቆ ያውቃል።

አንድን መጽሐፍ ደጋግሞ ያነበበ ሰው በታሪኩ ጡዘት እምብዛም አይገረምም ልንል እንችላለን። ለምን ቢሉ ከመጀመሪያው መጨረሻውን ያውቀዋል። ገና መጽሐፉን ሲያነሣው ታሪኩ ወለል ብሎ ይታየዋል። እግዚአብሔር ደግሞ ከዚያም በላይ ነው። ፍጻሜውን ከጅማሬው ማወቅ ብቻ ሳይሆን የትዕይንቱ ደራሲም ራሱ

ነውና። ከዚህና ከሌሎችም ረቂቅ ዕውቀቶች የተነሳ ስሜታዊነት የለበትም። “አብ፣ ወልድና መንፈስ ቅዱስ “ያልጠብቅናቸው ከስተቶችና የመፍትኬ አሳቦች” በሚል ርዕስ ሊወያዩ አልተሰበሰቡም። ወደፊትም እንዲሁ። በሞቅታ መናገርም የእግዚአብሔር ባሕርይ አይደለም።

በሠለጠኑት አገሮችም ይሁን በአዳጊዎቹ ምረጡን ባይ ሹመኞች የድምፅ ካርድ ለማግኘት ሲሉ ብቻ ሰማይን ዝቅ ምድርን ከፍ ማድረግ እንደሚችሉ አድርገው ይደሰኩራሉ። ለመመረጥ ሲሉ የማይፈነቅሉት ድንጋይ የለም። አንድ ምሳሌ እነሆ። የፓርላማ ተወካዩ ወደሚወከለው ገጠር ወርዶ የምረጡኝ ቅስቀሳ ያካሄዳል። እናም “እኔን ብትመርጡ ትምህርት ቤቶችና የጤና ጣቢያዎችን በ ዚህ ወረዳ አስገነባለሁ። መንገዶችን አሠራለሁ። ድልድዮችንም አስገነባለሁ” ሲል አንድ ገበሬ አጁን አውጥቶ ያቋርጠዋል። እናም እንዲህ ሲል ይጠይቀዋል። “ጌታዬ የከተማ ሰው እንደመሆንዎ ይህንን አካባቢ የሚያውቁት አልመሰለኝም። በዚህ ወረዳ ወንዝ የለም፤ ታዲያ የምን ድልድይ ነው የሚያስገነቡ?”። ተወዳዳሪው በዐላዋቂነቱ

ደንገጥም አላለ። ይልቁን ተዝናንቶ እንዲህ መለሰ። “ምረጡኝ እንጂ ወንዙንም ቢሆን እናስገባለን”።

የታሪክ መዛግብት ደግመውና ደጋግመው እንደሚነግሩን የምድር ነገሥታት ያንን ያደርጋሉ። ቆይቶም አመኔታን ያጣሉ። በቅዱሱ መጽሐፍም ላይ ተመሳሳይ ማስረጃዎች አናጣም። ለምሳሌ ሔሮድስ መጥምቁ ዮሐንስን ሞት የፈረደበት በኢየሩሳሌም ፍርድ ቤት ውስጥ አይደለም። ልደቱ በተከበረበት የግብዣ አዳራሽ እንጂ። ነገሩም እንዲህ ነው። ሄሮድያዳ የተሰኘች ወጣት በአዳራሹ ታዳሚዎችን ያስደመመ የዘፈነ ትርኢት አቅርባ ነበር። ንጉሡ በዚህ ክልክ በላይ ደስ ስለተሰኘ “ምን ላድርግልሽ? የመንግሥቴን ግማሽ እንኳ ልስጥሽ ዝግጁ ነኝ!” አላት። እርሷም ግን ያን ያደረገችው በዓላማ ነበርና እንደ እናቷ ምክር የመጥምቁ ዮሐንስ ራስ በወጭት እንዲሰጣት ለመነች። ምንም እንኳ ንጉሡ በዚህ ኢ ፍትሃዊ ጥያቄ ደስተኛ ባይሆንም ያለችውን አደረገ። ለምን ቢሉ አስቀድሞ በሞቅታ ቃል መግባቱ ያመጣው ጣጣ ነውና። የኋላ ኋላ እንዳያጥፈው ደግሞ

በብዙዎች ፊት ተናግሮታልና ይሉኝታ ጠፍሮ ያዘው። አዎን እግዚአብሔር ሰው አይደለም። በስሜታዊነት ወይም በሞቅታ አይናገርም።

4) አሳቡን ቀይሮ አናገኘውም።

ለተቀደሰ አሳቡ ማስፈጸሚያነት ከመረጣቸው ከብዙ መቶ ዓመታት በኋላ የእስራኤል ልጆች ለምን እንዳልጠፉ በሚልከያስ እንደበት ሲያስረዳቸው “ እኔ አልለወጥምና...” በማለት እግዚአብሔራዊ ባሕርዩን አሳስቦአቸዋል። እርሱ ስለማይለወጥ ተስፋውም አይለወጥም። እርሱ ስለማይለወጥ የሰጠው የተስፋ ቃል አይሻርም። ባለንበት ፈጣን የቴክኖሎጂ ዘመን የሰዎች አሳብ እንደ ግኝት ከጊዜ ወደ ጊዜ ይቀያየራል። ጥቂት የማይባሉት የመንደር ሰዎች ያዋጣኛል ብለው የሚገምቱትን መንገድ ለመከተል ወይም አማራጭን ለመምከር የቀደመ ውሳኔአቸውን ሲቀይሩ ቃላቸውን ሲያጥፉ ፈጽሞ ይሉኝታ አያውቃቸውም። ያዩት ከፍታ ላይ ጉብ ለማለት በድኩማን አሰከሬን ከምር መሰላል ለማበጀት አያመነቱም። ይህ ደግሞ የተሩ ሰዎች ያጡ የነጡ ግለሰቦች አካሄድ ብቻ አይደለም።

አንዲያውም ባላቸውና በተረፋቸው ላይ ይብሳል ማለት ስሕተት አይሆንም። በሽርክናው ዘመን የተገባውን ኪዳን ዘንግተው በግብዣ ስም መርዝ ግተው ተፎካካሪዎቻቸውን ገለል የሚያደርጉ ክፉዎች እዚህም እዚያም አሉ። ከፍ ስንልም የሚመሩት በግለሰቦች ነውና ይህ ቅሌት ከግለሰብና ቤተሰብ ብሎም ከማኅበረሰብ ዘልሎ አገሮችንም ይነካካል።

ወደጀመርነው የእግዚአብሔር አሳብ ጽናት ስንመለስ ግን ተቃራኒውን እንረዳለን። እርሱ በራሱ ማንነት እንጂ በሰዎች ብርታት ላይ ተደግፎ ስለማያቅድ አሳቡን የሚያስቀይረው ምክንያት የለውም። “በዚህ ዓመት የጠበቅነውን ያህል ድጎማ ስላላገኘን ልንረዳችሁ ባንችልም ከዚህ ተያይዞ ስለሚመጣው ችግር አስቀድመን ይቅርታ እንጠይቃለን” እንደሚሉት በጎ አድራጊ ድርጅቶች ያለ አሠራር የለውም። ከበቂ በላይ አቅም አለው። ከምንም ይልቅ በሚልከያስ መጽሐፍ ላይ የተነሳው አለመለወጡ አሳቡንም ይጨምራል። ታዲያ እግዚአብሔር ካልተለወጠ ዕቅዱ ማዳኑና ይልቁንም ተስፋው እንዴት ሊለወጥ ይችላል?

ቃሉ ከሰማይ ወጥቶ በከንቱ እንደማይመለስም የኢሳይያስ ትንቢት አስረግጦ ይነግረናል። አንድ ሰው “እግዚአብሔር ያለው ሁሉ ስለሚፈጸም ክፉ ነገርን አይናገርም” ሲል ስምቼዋለሁ። አጓጉል ፍልስፍና ቢሆንም በአንዱ አቅጣጫ ግን አውነትነት አያጣም።

ወደ ማጠቃለያው እናምራ። በግልም ይሁን በቡድን የተገባልን የተስፋ ቃል በኛ ሳይሆን በርሱ ቀን አቆጣጠር ይፈጸማልና በእምነት ጸንተን እንጠብቅ። ከላይ እንዳነሳነው እግዚአብሔር በሁኔታዎች ላይ ተደግፎ ስለማይናገር ያልተጠበቀው ነገር ሊያቆመው አይችልም። ደግሞም በዘመናት መካከል ተስፋውን ፈጽሞአልና እኛ ዘንድ ሲደርስ ሳያደርገው አያልፍም። እርሱ ወደር የለሽ ብቃት ስላለው በስሜታዊነት አይናገርም። አሳቡንም ከቶ አይቀይርም። ስለሆነም እርሱ ያለው ይሆናል። ብቻ ቃል ይናገር እንጂ ከዚያም ያደርገዋል።

በሌላ አነጋገር እርሱ ተናገረ ማለት ሆነ ማለት ነው!

የናይት ግጥምጥሞሽ

የጠፋውን የሰው ልጅ ፈልጎ ያድን ዘንድ ከሞት ጎዳናም ወደ ዘላለም ሕይወት አደባባይ ያፈለሰው ዘንድ ክርስቶስ ከሰማይ መጣ። እነሆ በዚህ መርሃ ግብር ብላቴናውን ከሞት ወደ ሕይወት ለመመለስ ክብሩንም ለመግለጥ የተአምራት አምላክ የሆነው ኢየሱስ ክርስቶስ ወደ ናይን ተጓዘ (ሉቃ.7:11-17)።

በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ በዚህ ሥፍራ ብቻ የተጠቀሰችው ያች መንደር ከቅፍርናሆም አርባ ኪሎ ሜትር ያህል እንደምትርቅ በርካታ ሰነዶች ያወሳሉ። ይህ ደግሞ በቀላል ስሌት ከኢትዮጵያ መዲና አዲስ አበባ እስከ ደብረ ዘይት እንደ ማለት ነው። እርሱ ወደዚያ ሲሄድ ደግሞ ደቀ መዛሙርቱና ብዙ ሕዝብ ተከትለውት ነበር። ለነገሩ ሁሉም እንደዚያው ነው። የምሳሌ መጽሐፍ እንደሚነግረን ማር ባለበት በዚያ ንቦች ይሰበሰባሉ። የችግሮች ሁሉ መፍትሔ የሆነው ጌታ ደግሞ ማለቂያ የሌለው የኢኮኖሚ፣ የፖለቲካና የማኅበራዊ ኑሮ ችግር ሰለባዎች የታጀበ ነበር። በቅኝ ገዢዎቻቸው አስተዳደር የተጨነቁ በማኅበረሰባቸው የተገፉና የታመሙት ሁሉ በተገኘው አጋጣሚ ክርሱ አካባቢ አይጠፉም። በርግጥም ክርሱ የተሻለ ተስፋ ሰጭ በዚያ ዘመን አልነበረም።

ከኢየሱስና ተከታዮቹ ጉዞ አቅጣጫ በተቃራኒ የሚጓዙ ብዙ ሰዎች ነበሩ። አዎን ለዚያ ልጅ ቀብር የወጡትም ሰዎች እጅግ በርካታ ነበሩ። በዚያ ዘመን ሙታናቸውን የሚቀብሩት ከከተማ ውጭ ነበርና ሐዘንተኞቹ ከተማይቱን ለቅቀው ሲወጡ ኢየሱስና ተከታዮቹ ደግሞ ሲገቡ ሁለቱ ቡድኖች የተገናኙት በከተማይቱ መግቢያ በር ላይ ነው።

የኢየሱስ ተከታዮች ባዩት ተደጋጋሚ ልዕለ ተፈጥሯዊ ፈውስ፣ ክርሱ በሰሙት የሕይወት ቃልና በሰጣቸው የማያልፍ ዘላለማዊ ተስፋ ሲደሰቱ ሐዘንተኞቹ ግን ያለዕድሜው ስለሞተው ብላቴናና ስለራሳቸውም ጭምር ለቅሶ ላይ ነበሩ። ጥቁር ከል መልበሳችንንን ጨምሮ የኛና የእይሁድ ሐዘን በእጅጉ ስለሚመሳሰል “ወይኔ = ወይእኔ” የሚለው ሙሾ የተጀመረው ያኔ ሳይሆን አይቀርም። ይህም ሰው ከሚቸም ይልቅ ለራሱ ሙሾ የሚያወርድበትና ያልተነቃበት አስገራሚ የዋይታ ዘዩ ነው።

ኢየሱስ ተከታዮቹን ይዞ ወደ ከተማይቱ ሲሄድ ለቀስተኞቹ ደግሞ ወደ ቀ ብር እየተጓዙ ነበር። ደቀ መዛሙርቱና ሌሎቹ ከኢየሱስ ትምህርቶች የተነሣ ስለ መንፈሳዊ ሕይወት ይልቁንም ስለ ዘላለም ክብር እያሰቡ ዘና ብለው አዳኙን ጌታ አስቀድመው ይራመዱ ነበር።

ውስጣቸውን ከሞላው መለኮታዊ ተስፋ የተነሣ ስለሞት ለማሰብ ጊዜ አልነበራቸውም። አስከሬን ተከትለውና ሞትን አጅበው ወደ ቀብር የሚጓዙት ግን በልባቸው “ሁላችን ሂያድ ነን፤ ልዩነቱ የዘመን ብቻ ነው” እያሉ ሳይሆን አይቀርም። ፈገግታና መረጋጋት በነርሱ ዘንድ የለም። “አሟሟቴን አሳምርልኝ” የሚሉም በመካከላቸው አይታጡም። ለነገሩ ልቅሶ ላይ የተጨመረ ሰው ሌላ ምን ሊያስብ ይችላል?

የሁለቱ ቡድኖች ጉዞም አጅግ የተራራቀ መዳረሻ ነበረው። ኢየሱስን የተከተሉት ሕይወት ወደሚሸትባት ወደ ከተማይቱ ሲያቀኑ እነዚያኞቹ ግን የሙታን መንደር ወደሆነው የመቃብር ሥፍራ እየተመሙ ነበር። አዎን በሕይወት ጉዞም ከተተረጎመ ማንኛውም ሰው አንድም ወደ ከተማይቱ (እርስዎም እዲሲቱ ኢየሩሳሌም) አልያም ወደ ቀብር (እርሱም ሲዎል) ነው የሚጓዝ።

አንግዲያው ይህ ምንባብ እንዲህ ያሉ ጥልቅ ትርጉሞች ካለው ዘንድ እዚያ መግቢያ ላይ ከበርካታው ሕዝብ ግጥምጥሞሽ ባሻገር ሦስት ሌሎች ጉልህ አሳቦች ወይም መገጣጠሞች መኖራቸውንም ማስተዋል ተገቢ ነው።

- 1) ብቸኛ ልጆች : ኢየሱስና ሚቹ ብላቴና ሁለቱም ብቸኛ ልጆች ነበሩ። ሚቹ

ለእናቱ ኢየሱስም ለአባቱ። ብቸኛው የአብ ልጅ ኢየሱስ ሚቹን ከሞት ወደ ሕይወት ሲመልሰው እርሱ ግን የኋላ ኋላ ብቻውን ከሕይወት ወደ ሞት እንዲሄድ ተፈርዶበታል። ግን እዚያው አልቀረም፤ በሦስተኛው ቀን ሞትን ድል አድርጎ በብቸኝነት የሙታን በኩር ሆኖ ተነስቶአል! መቃብሩም እስከ ዛሬዋ ቀን ባዶ ነው!

- 2) ሁለት ሐዘንተኞች: ኢየሱስ በብዙ ነገሮች ሐዘንተኛ ነበር። የሕዝቡ መንፈሳዊ ጉስቆልና፤ በሮማውያን ቅኝ አገዛዝ በፈሪሳውያንም መንፈሳዊ ችሎት የፍትህ መጓደልና የአብዛኞቹ ሰሚዎች ከእምነት መጉደል ሁሌም ያሳዝነው እንደነበር ወንጌሎች ይነግሩናል። አልፎ ተርፎም ለኢየሩሳሌም እንባውን እንዳፈሰሰላት በአልዓዛር መቃብር ላይ ቆሞም እንዳለቀሰ ተጽፎአል። መበለቲቱም በበኩሏ ጧሪና ቀባሪዋን

በማጣቷ መሪረ ሐዘን ላይ ነበረች። በልጆች ቀድሞ መሞት ሐዘን የማይሰብረው ወላጅ ባይኖርም ሚቹ የእናቱ ብቸኛ ልጅ መሆኑ ሐዘኑን ከምንም በላይ በመበለቲቱ ላይ አከብዶታል። ይባሰ ብሎ እናቱ አስቀድማ የትዳር አጋርዋን በሞት የተነጠቀች በመሆንዋ አይዘሽ ብሎ የሚያጽናናትም ይሁን ለወደፊቱ የሚጠራት አልነበራትም። በኋለኛ ዘመንዋ ሊደግፋት የሚችለውን ብቸኛ ልጇን በማይጋፉት ባላጋራ እርሱም ሞት ተነጥቃለችና በርግጥም ጥልቅ ሐዘን ነበረባት።

- 3) ሕይወትና ሞት ሕይወት የሆነው ኢየሱስ እነሆ ከሞት ጋር ተጋጠመ። “እኔ ሕይወት መንገድና እውነት ነኝ” ያለው ኢየሱስ የዘላለም ሕይወት ተስፋ በሰጣቸው ወገኖች ታጅቦ መጣ። ሞትም በበኩሉ እንዴት ወጣት ቀጥፎና “በአጭሩ ተቀጨ” የሚል ዜና አስነግሮ የመንደሩንም

ሕዝብ ለቀብር አስከትቶ ሲገመገሙ ደረሰ። እናም በዚህ ታሪካዊ አጋጣሚ ሞትና ሕይወት ፊት ለፊት ተያዩ። ግን ኢየሱስ “ምን ታደርጉታላችሁ፤ ሞት አይቀርም፤ ስም አይቀበርም” አላለም። “አፈር ነህና ወደ አፈር ትመለሳለህ” ሲልም አልተደመጠም። ሞት ጊዜአዊ እንጂ ዘላቂ ሻምፒዮና አለመሆኑን በአደባባይ አሳየ እንጂ። አምን ሚቹን ከሞት አስነሣው። እናም ሕይወት በአደባባይ ሞትን አሸነፈ። ኢየሱስ ኋላም ላይ ሞትን ድል አድርጎ በመነሣትና ወደ ሰማይ በማረግ ለእንዴት ለመጨረሻ ጊዜ አሸንፎታል። ይህም ሳይበቃ ለሚከተሉትም በርሱ ላይ ካላቸው አምነት የተነሣ በሞት ላይ ድልን እንደሚሰጣቸው ተስፋን አስጨብጧል። በዚህ መረዳት ደግሞ ሞት ለቅዱሳን ቅስፈት

ሳይሆን ወደተሻለው ሕይወት የሚያሻግር ነፃ ትራንስፖርት ነው።

በአይሁድ ልማድ ሙታን በዕለቱ ስለሚቀበሩ ኢየሱስ የደረሰው በሰዓቱ ነው። ለጥቂት ደቂቃዎች እንኳ ቢዘገይ ኖሮ ይተላለፉ ነበር። ግን የርሱ መለኮታዊ የጊዜ አቆጣጠር ሁሌም ትክክል ነው። ለእርሱ ክብር ለሰዎችም በረከት የሚያመጣውን የጊዜ ሠሌዳ ጠንቅቆ ያውቀዋል። ብዙ ጊዜ የዘገየ እየመሰለን ግራ እንጋባለን። የተወን እየመሰለን እንሸበራለን። ታላቁ አዳኝ ኢየሱስ ግን በትክክለኛው ሰዓት ከተፍ ይላል።

የአልዓዛር አህቶች መታመሙን በመልዕክተኛ ከነገሩት በኋላ እዚያው ውሎ ማደሩን ለቀብሩ እንኳ አለመድረሱን የወንጌል ጸሐፍት ይነግሩናል። ግን በሽተኛውን ከመፈወስ ይልቅ የሞተውን ማስነሣቱ አምላካዊ ክብሩን በተሻለ አኳኋን ገለጠ።

ብዙ ፈውሶቹ ደግሞ ከርኅራኄ የመነጮ ናቸው። ይህን ታሪክ በብቸኝነት የዘገበው ሐኪሙ ሉቃስ እንደሚነግረን ጌታ ልጁን ያስነሣው ለመበለቲቱ ራሮቶ ነው። ሉቃስ ኢየሱስን የሰው ልጅ እያለ ሲጠራው ርኅራኄውንም በተባ ብዕሩ አጉልቶ ያሳየናል።

ተአምሩ እንዲህ ነበር። እርሱ ቃፊዛውን ሲነካ የተሸከሙት ሰዎች ቀጥ ብለው ቆሙ። ስለዚህም ለዚህ ታላቅ ተአምር ተባባሪዎች እንጂ ተቃዋሚዎች አልነበሩም። “ቶሎ ቀብረን እንመለስ፤ ምን ታዘዝየናለህ?” አላሉም። እኛንም አግዚአብሔር ለሥራው ተባባሪዎች አድርጎ ጠርቶናል። በክብር ይህንን ታላቅ ዕድል መጠቀም ደግሞ ብልገነት ነው። ባለማወቅ የወንጌሉ ሥራ እንቅፋት ከመሆን አግዚአብሔር ይጠብቀን!

የልጁ ዕድሜ በመጽሐፍ ቅዱስ ያልተጠቀሰ ቢሆንም እንኳ እንደ አይሁድ ልማድ በቃፊዛ የተሸከሙት ከሦስት ዓመት ዕድሜ በላይ ስለሆነ ነው ብንል ያስኬዳል። ቃፊዛው ከላይ ከፍት እንደነበርም ተነሥቶ መቀመጡ ይጠቁመናል። የትንሣኤው ማስረጃዎች ደግሞ መቀመጡና መናገሩ ናቸው። ምን ብሎ እንደተናገረ ማወቅ ቢቻል ግሩም ነበር። ምናልባት “ለቀብሬ ስለመጣችሁ አመሰግናለሁ፤ ለሠርጌም እንዳትቀሩ” ብሎ ይሆን? የሆነ ሆኖ በክርስቶስ በማመን ትንሳኤ አግኝቻለሁ የሚል ሰው በሕይወቱ ያንን የሚያጸኑ ሁለት ምልክቶች ሊያሳይ የግድ ነው። መነሣቱ የእሸናፊነት ምልክት ቢሆን መናገሩ ደግሞ በሕይወታችን የተደረገውን ተአምር መመስከር ሊሆን ይችላል። ከዚህ በመነሣት ስለራሳችን ሁለት ነገሮች እንበል። በመስቀሉ ሥራ አምኖና ኢየሱስን እንደ ግል አዳኙ ተቀብሎ የሚኖር ሰው ቢያንስ ሁለት

አይነተኛ ከንወኖች በሕይወቱ ያንጸባርቃል። የመጀመሪያው በአሸናፊ ሕይወት መመላለስ ሲሆን ሁለተኛው ደግሞ ወንጌልን መመስከር ነው።

ኢየሱስ ይህንን ጨምሮ ሦስት ጊዜ ያህል ሙታንን አስነስቶአል። የኢየሱስ ሴት ልጅ (ሉቃ.8:40) እና አልዓዛር (ዮሐ .11:38) ሌሎቹ ናቸው። ስለ አልዓዛር ካነሣን ዘንድ በመቃብሩ በር ላይ እስከቆመ ድረስ ለምን በሰሙ ሊጠራው አስፈለገ? ዝም ብሎ ውጣ ሊለው አይችልም ነበርን? አንድ ታዋቂ ሰባኬ ወንጌል ስለዚህ ጉዳይ ሲናገሩ ሰምቻለሁ። እንዲህ አሉ። “ስሙን ሳይጠራ እንዲሁ ውጣ ቢል ኖሮ በዚያ የሙታን መንደር የተቀበሩ ሁሉ ይነሡ ነበር። በርካታ ያልተጻፉ ከንወኖች እንዳሉ ዮሐንስ ስለሚነግረን ግን ኢየሱስ ያስነሣቸው እነዚህ ብቻ ነው ለማለት አንደፍርም (ዮሐ. 21:25)።

“አይዘሽ አታልቅሺ ” ብሎና የሞተባትን አስነሥቶ ከመበለቱ ዓይን ላይ እንባዋን ያበሰው ጌታ የሚለው ሁሉ ይፈጸማል፤ ሞትም እንኳ አርሱን ይታዘዛል።

ይህ ተአምር በዐይናቸው ፊት ከተፈጸመ በኋላ ሁሉም በታላቅ ፍርሃት እንደተመቱ ነቢይ መነሣቱን እንዳመኑና እግዚአብሔርን ስለመጎብኘቱ እንዳመሰገኑ ቃሉ ይነግረናል (ሉቃ.7.16)። አዎን የኤልያስና የኤልሳዕን ታሪክ

የሚያውቁት አይሁድ በመካከላችን ነቢይ ተነሥቷል ለማለት ጊዜ አልፈጀባቸውም። ምንም እንኳ እንግዳ ከስተቶች ጊዜአዊ ግርታ ቢፈጥሩም የቃሉ ዕውቀት ካለን ማንኛውንም ከስተት በመስታወትነት ልናይበት አንቸገርም።

ተአምሩ እናቲቱን ደስ ከማሰኘትም በዘለለ መልኩ ሁለቱን ቡድኖች አንድ አደረገ። ለቀስተኞቹና ዘማሪዎቹን ከመቅጽበት አዋሃደ። ብላቴናው ከሞት ከተነሣ በኋላ ሙሾ አውራጆችና ደረት መቼዎች አላስፈለጉም፤ አምልኮ መሪዎች እንጂ። ደቀ መዛሙርቱና የሴቲቱ ዕድርተኞች በአንድነት ደስ ተሰኙ። በመካከላቸው ታላቅ ነቢይ ያስነሣውን የእሥራኤልን አምላክ በአንድነት አመሰገኑ። በምድር አገልግሎቱ ኢየሱስ ይህንን ያደርግ ነበር። አሁንም እያደረገ ሲሆን ዳግም እስኪመጣም ያንኑ ማድረግ ይቀጥላል። እንደ አዳኝ የሚቀበሉት ወዲያውኑ ከልቅሦ ወደ ዝማሬ ያልፋሉ። ወደ ዘላለም ሐሄትም ይገባሉ። በመስቀል ሞቱ የጥሉን ግድግዳ በማፍረስ አይሁድና አሕዛብን አንድ አድርጓልና በቤቱ ግሪክና አይሁድ ባሪያና ጨዋ የሚባል ክፍፍል የለም።

የዚህ ወጣት ልጅ ያለዕድሜው እና በድንገት መቀጠፍ ምንን ያስታውሰናል? ሥጋ ለባሽ ሁሉ ታይቶ እንደሚጠፋ ጤዛ መሆኑን ነው የሚያረጋግጥልን። ዛሬን

እንኳ ውሎ ስለማደሩ እርግጠኝነት እንደሌለው ነው የሚያሳየን። ቆይቼ እወስናለሁ ማለት ሞኝነት እንደሆነ ነው የሚያሳሰብን። የእግዚአብሔር ቃል ግልጥ ባለ አኳኋን እነሆ የተወደደው ሰዓት አሁን ነው። የመዳንም ቀን ዛሬ ነው ይለናል። ነገ እወስናለሁ ማለት የነገ አዛዥ እኔ ነኝ ከማለት ያልተናነሰ ንቀት እንጂ ሌላ አይደለም። በራስ ነፍስና በሞተላትም ጌታ ላይ ማላገጥ ነው።

እናም የናይት ግጥምጥሞሽ ለትውልድ የተወው ሕያው መልዕክት በዚህ እንዲት ቃል ሊጠቀልል ይችላል። “እንተ የምትተኛ ንቃ ከሙታንም ተነሣ፤ ክርስቶስም ያበራልሃል” (ኤፌ.5:14)።

ይህን ጥቅስ ድነው የደከሙና ያልዳኑ ለምንላቸው ሁለት ወገኖች መልእክት እንዳለው በመመልከት እንሰነባበት። ኃጢአተኞች ዛሬውኑ ንስሐ እንዲገቡ ቅዱሳኑ ደግሞ ያለ ቀጠሮ ለበጎ ሥራ እንዲነቃቁ ይህ ተጽፎአል።

እንቅልፍ በቅዱሳን ላይ ሊወድቅ የሚችለው ከማያምኑት ጋር በማይመች አካሄድ የተጠመዱ እንደሆነ ነው። ታጥበው እንደገና ወደ ጭቃ ሲመለሱም ነው። ለምን ቢሉ ኃጢአት ከራስ አልፎ አካባቢንም የመበከል ባሕርይ አለው። ትንሹ ኃጢአት ትልቁን ይወልዳል። ከዚህ ዓይነቱ ድንዛዜ ቶሎ መንቃት እና መለየት እግዚአብሔርን ደስ

ከማስኘቱም ባሻገር ለማያምኑትም ጥሩ ምስክር እንድንሆን ተምሳሌታዊ በር ይከፍታል። ያን በማድረግ ከተቀሰቃሽነት ወጥተን ሌሎችን የምናነቃ እንሆናለን። አምልጠን የምናስመልጥ ድነን ለሌላው መዳን ምክንያት የምንሆን ብርቱ ወታደሮች ይወጣናል።

ለኃጢአተኛው ደግሞ ንቃ ደግሞም ተነሣ ማለት ከኃጢአትህ ንስሐ ግባ፤ ቀኝ ኋላ ዘረህ የሕይወትህን አቅጣጫ ቀይርና በትክክለኛው ጎዳና ተራመድ ማለት ነው። ዕድሜህን ከፈጀህበት ማብቂያ የለሽ ዐመፅ ታቀብና በቀሪ ዘመንህ ጽድቅን ለመታዘዝ ፍቀድ ማለትም ነው። ያኔ የክርስቶስ ብርሃን እጅግ ደምቆ ይበራልሃል። በአንተም በኩል ዘልቆ ለሌሎች ያበራል ማለትም ነው። እርሱን ወደማወቅ ያደርስሃል፤ ይቀድስሃል፤ በፀጋውም ይረዳሃል፤ ልብህን በደስታ አእምሮህን በሰላም ይሞላዋል ነው ፍቸው።

ታዲያ ምን ትጠብቃለህ?

ሳትቀበር በፊት ተነሥ!

አሜን!

ማረፊያ ያጣች ነፍስ

በአውሮፓውያኑ ዓመት መጨረሻ ላይ ለዕረፍት መውጣት እወዳለሁ። ይህ ደግሞ ገናና የዘመን መለወጫን ከቤተሰብ ጋር ለማክበር ይመቻኛል። በተለይ ከምስጋና ቀን እስከ አዲሱ ዓመት ጅማሬ ባሉት ቀናት ማታ ማታ እኔና ባለቤቴ ከልጆቻችን ጋር የልደቱን ታሪክ ከመጽሐፍ ቅዱስ እናነባለን። ታሪኮቹ በተለይ ብላቴኖቹን እንደሚስቧቸው ከማስተዋሌም ሌላ ለኔም እንደ አንባቢ የማይሰለፍ ሆነው አግኝቻቸዋለሁ። ታዲያ በ 2014 መባቻ ላይ ይህንኑ ስናደርግ አንድ ቀን ከሉቃስ ወንጌል ሁለተኛ ምዕራፍ ላይ እነበብን። እናም በሰባተኛው ቀጥር መጨረሻ ያለው “ሥፍራ ስላልተገኘላቸው” የሚለው ቃል ልቤን ነካው። እናም ሰፋ አድርጌ አብራራሁላቸው። ግን ፕሮግራሞችንን ከጨረስንም በኋላ አልለቀቀኝም። እናም ብዙ አሰላሰልኩት። እነሆ ቃሉ!

“ቄሬኔዎስ በሶርያ አገር ገዥ በነበረ ጊዜ ይህ የመጀመሪያ ጽሕፈት ሆነ። ሁሉም እያንዳንዱ ይጻፍ ዘንድ ወደ ከተማው ሄደ። ዮሴፍም ደግሞ ከዳዊት ቤትና ወገን ስለ ነበረ ከገሊላ ከናዝሬት ከተማ ተነሥቶ ቤተ ልሔም ወደምትባል ወደ ዳዊት ከተማ ወደ ይሁዳ፣ ፀንሳ ከነበረች ከእጮኛው ከማርያም ጋር ይጻፍ ዘንድ ወጣ። በዚያም ሳሉ

የመውለጃዋ ወራት ደረሰ። የበኩር ልጅዋንም ወለደች። በመጠቅለያም ጠቀለለችው፤ በእንግዶችም ማደሪያ ስፍራ ስላልነበራቸው በግርግም አስተኛቸው” ሉቃ. 2:2-7።

በልደቱ ቦታ አላገኘም

የዚህ ዘመን የማይሸረው ታሪካዊ ከንውን መሠረት አውግስጦስ ቄሳር በዚያ ዘመን በየአስራ አራት ዓመቱ የሚካሄደው የሕዝብ ቆጠራ እንዲደረግ ማዘዙ ነው። እግዚአብሔር ኢየሱስ በቤተልሔም ይሁዳ ይወለድ ዘንድ የንጉሡን ትዕዛዝ መጠቀሙ የገዢዎችን ልብ እንደ ፍቃዱ እንደሚያዘነብለው የሚያሳይ ሕያው ምሳሌ ይሆናል። ሮማውያን ይህን ዓይነቱን ቆጠራ ለሁለት ዓላማዎች ማለትም ቀረጥ ለማስከፈልና ለውትድርና አገልግሎት የተጠቀሙ ቢሆንም ሁለተኛው ግን በቅኝ ተገዢዎቹ እሥራኤላውያን ላይ ተፈጻሚነት አልነበረውም።

ዮሴፍ ቤተሰብና ንብረቱን ለማስመዝገብ እርጉዝ እጮኛውን አስከትሎ ወደ ቤተልሔም የመጣው ይህንኑ ታዝዞ ነው። መዛግብት እንደሚነግሩን ከናዝሬት ተነሥቶ የዳዊት ከተማ ከምትባለው ቤተልሔም ለመድረስ መቶ ሰማንያ ኪሎ ሜትሮችን መጓዝ የግድ ሲሆን ያ ደግሞ ቢያንስ ሦስት ቀን በእግር ኃሰኬዳል። ሐኪሙ ሉቃስ

እንደሚነግረን ከዚህ አድካሚ ጉዞ በኋላ እነዚህ እንግዶች ማረፊያ ቦታ አላገኙም። ስለሆነም ከከብቶች ጋር እንዲዳበሉ ተፈቀደላቸው። በዚያው ምሽት ደግሞ በድንጋሌ የፀነሰቸው ማርያም የበኩር ልጇን አሱም ኢየሱስን ወለደች። እናም ሕጻኑ ኢየሱስ በዕለተ ልደቱ በእንግዶች ማረፊያ ቦታ አላገኘም። እነሆ የፍጥረት ዓለሙ ገዢ በበረት ተወለደ። ግርግም ተብሎ በተጠራው የከብቶች ምግብ መስጫ (እንደ ገንዳ ያለ ቋት) ውስጥ ተኛ። ገና ከመወለዱ ዓለም ለርሱ ቦታ እንደሌላት ታወቀ። ቦታ ያጡት አርፍደው ደርሰው ነው ብንል እንኳ የልጅ ልቅሶ ሲሰማ የማረፊያው ባለቤት ሊራራላቸው በተገባ። ልጅ ሲወለድ አትት ሳይሆን አልል ነበር የሚባል። እናም ሕፃኑ ከግርግም የተሻለ መኝታ አልተበጀለትም። ከየት እንዳገኙት ባናውቅም እንዳንዶች ከብቶቹ በትንፋሻቸው ያሞቁት እንደነበር ነግረውናል።

ሕጻኑ ኢየሱስ፡

ጋደም የሚልበት፤

ከግርግም በስተቀር፡

ከከብቶቹ በረት።

አልተገኘም ቦታ፤

ለታላቁ ጌታ!

ከተወለደም በኋላ ቦታ አላገኘም።

የሚቀጥለው የሕይወት ምዕራፉም ስደት ነበር። ይኸውም በዛች ተብሎ በበረሃ ተሰደደ። “የተወለደው የአይሁድ ንጉሥ” የሚለው የጠቢባኑ ፍለጋ ያስደነገጠው ንጉሥ ሔሮድስ ሊገድለው ፈልጎአልና በቤተሰቡም ይሁዳ ቦታ አላገኘም። እናም ጨቅላው ሕፃን ሕይወቱን የጀመረው በመልካም እንግድነት ሳይሆን በስደት ነው (ማቴ.2:13-23)። ዛሬ በመላው ዓለም ተበትነን የምንገኝ ዝርወተ ኢትዮጵያውያን በሚሊዮን እንቆጠራለን። ግን በፈጠራት ምድር መኖሪያ ተከልከሎ የተሰደደ አዳኝ ያለን መሆኑን አስተውለንው ይሆን?

ግብፅ ክርም ሲመለስም ቦታ
አልተዘጋጀለትም።

ኢየሱስና ቤተሰቡ ከሄዱበት ሲመለሱ አርኬላዎስን የመሰለ ጨካኝና ፈላጭ ቆራጭ ንጉሥ በዙፋኑ ላይ ተቀምጦ ነበር። አዲሱ ንጉሥ የሄሮድስ ልጅ ቢሆንም ከአስር ዓመት በላይ ሳይገዛ ከሥልጣኑ ተባርሯል። ይህም ምን ያህል የተጠላ ሰው እንደነበር ያመለክተናል። ስለሆነም ሕፃኑ ኢየሱስ ለዮሴፍ በመጣው የእግዚአብሔር ማስጠንቀቂያ መሠረት ወደ ገሊላ አውራጃ ወርዶ ናዝሬት በምትባለዋ

ከተማ ተሸሽገ። በመጀመሪያ በትውልድ አገሩ መቀመጫ አጥቶ የተሰደደው ኢየሱስ ሲመለስም ሽሽቶ መኖር የግድ ሆነበት። እናም ቢያንስ ለቀጣዮቹ አስር ዓመታት ወሳኞቹን የልጅነት ዓመታት ያሳለፈው እዚያ ነው!

በምድርም ቤት አላገኘም።

ለአገልግሎት ሲወጣ ደግሞ የራሱ ቤት አልነበረውም። እንደ አብርሃም በድንኳን እንደ ሎጥም በዋሻ አልኖረም። ወይም እንደ ደቀ መዛሙርቱ ቤት አልሠራም። የት እንደሚኖር ለጠየቁት ይህንን ነው ያለው። “ቀበሮዎች ጉድጓድ የሰማይ ወፎችም ጎጆ አላቸው፤ የሰው ልጅ ግን አንገቱን እንኳ የሚያሰገባበት የለውም” ሉቃ. 9:58።

በዜግነቱ ቦታ አላገኘም

ስለ ትውልዱ ሁኔታ ተደጋጋሚ ነቀፋ ተሰንዝሮበታል። የዮሴፍ ልጅ ነው የሚሉ ጥቂት አልነበሩም። የአብርሃም ልጆች ነን ብለው ቀርበው አባት የለሽ ሊያደርጉና ከጋብቻ ውጭ እንደተወለደ ሊያረዱት የሞከሩም ነበሩ። እኛ ከዝሙት አልተወለድንም ባዮች በአደባባይ ሞግተውታል (ዮሐ. 8:41)። እንደ መጽሐፍ

ቅዱስ ማብራሪያ ከሆነ ምናልባትም ኢየሱስን ከድንግል አልተወለድህም ለማለት የሰነዘሩት ሽሙጥ ሊሆን ይችላል።

ባደገበት ከተማ እንደ ነቢይ ቦታ አላገኘም።

ካደረጋቸው ተአምራት ከተሰጠው ጥበብና ከትምህርቱ ይልቅ የልደት ምስክር ወረቀቱንና ታሪኩን የሚመረምሩ በዙ። የዛሬውን ዐይተው ነቢይ ከሚሉት ይልቅ ያለፈውን አስታውሰው እናጢ ሊሉት ወደዱ። እርሱም ነቢይ የማይከበረው በገዛ አገሩ፣ በዘመዶቹ መካከልና በቤተሰቡ ዘንድ ብቻ ነው ብሏቸዋል። ቃሉም በግልጥ እንደሚነግረን በጥቂት ሕመምተኞች ላይ እጁን ጭኖ ከመፈወሱ በቀር ምንም ተአምራት ሊሠራ አልቻለም (ማር.6:5)።

በአገልግሎቱ ቦታ አላገኘም።

የኢየሱስ አ ገልግሎት ሁከትና ስ ደት የበዛው አሽሙርና አግቦ የማያጣው ነበር። ለምሳሌ በሰንበት ቀን ደቀ መዛሙርትህ እሸት ቀጥፈዋል የሚል ወቀሳ ደርሶበታል። በሌላ ጊዜ ደግሞ በተመሳሳይ ቀን የፈውስ ፕሮግራም እካሂደሃል ተብሎ ተከሶአል። ቢያንስ አንድ ጊዜ በአገልግሎቱ ላይ ሳለ ተይዞ እንዲታሠር ተሞክሮአል።

ከኃጢአተኞች ጋር በመወዳጀትና ወደ ቤታቸው በመግባት አብሯቸውም በመብላት ተወንጅሎአል። ስጦታቸውንም ያለነቀፋ በመቀበሉ ሐሜት አግኝቶ ታል። አጋንንትን ለማውጣት የበረታውን ጋኔን ማለትም ብዴል ዜቡልን ይጠቀማል ተብሎ በአደባባይ ተወርቶበታል። ከዚያም አልፈው አጋንንት እንዳለበት ሊያጣሩ የመጡም ነበሩ።

በማንነቱ ቦታ አላገኘም።

በምድር አገልግሎቱ ወቅት ስለ ማንነቱ ብዙዎች የተምታታ ግንዛቤ ነበራቸው። ለምሳሌም ኢየሱስ የአረማውያን መናኸሪያ ወደነበረችው የሜዲተራኒያን ዳርቻ ከተማ ፊልጶስ ቂሳርያ አገር በደረሰ ጊዜ ደቀ መዛሙርቱን፡- የሰውን ልጅ ማን እንደሆነ ይሉታል ብሎ ጠይቆ ነበር።፤ ከደቀ መዛሙርቱ ያገኘው መልስ አንዳንዶች መጥምቁ የሐንስ ሌሎችም ኤልያስ ሌሎችም ኤርምያስ ወይም ከነቢያት አንዱ ነው እንደሚሉት ነበር (ማቴ.16:13-14)።

በሌላ ጊዜ ደግሞ በአካል ቢለያዩም በባሕርይ አንድ የመሆናቸውን እውነት ተመርኩዞ አንድ ቀን ኢየሱስ “እኔና አብ አንድ ነን” አለ (ዮሐ.10:30)። አድማጮቹ ግን ይህንን የሚታገሥ ልብ ስላልነበራቸው ሊወግሩት ድንጋይ አነሡ። “የምንወግርህ ስላደረግሃቸው ተአምራት ሳይሆን ተራ ሰው

ሆነህ ሳለ ራስህን አምላክ በማድረግ የሰድብ ቃል በመናገርህ ነው” ብለውታል። በነርሱ መረዳት ከአብ ጋር አንድ ነን ማለቱ እግዚአብሔርን መሳደብ ነበር። እናም ኢየሱስ የእግዚአብሔር ልጅ ነኝ በማለቱ ብቻ አብን ተሳድቧል ተብሎ በድንጋይ እንዲወገር ተበየነበት። ቤተ መቅደሱን አፍርሼ በሦስት ቀን እሠራዋለሁ ብሏል የሚለው ቢታከልበትም ለስቅላት ያበቃው ከስ በዚሁ ላይ የተመሠረተ እንጂ ሌላ አልነበረም (ማር.14:63)።

በፍትህ አደባባይ ቦታ አላገኘም

በደል ሳይገኝበት ተከሶ መጥሪያ ሳያስፈልገው ከሚጸልይበት ተይዞና ታሥሮ በአንድ ጀምበር ለፍርድ ቆሞአል። ከሳሾቹ ከሁሉ መጀመሪያ ኢየሱስን አሳልፎ ይሰጣቸው ዘንድ ከደቀ መዛሙርቱ አንዱን እርሱም ይሁዳ በገንዘብ ደልለዋል። ርኅሩኑ ጌታ በወሮበሎች ችሎት የቀረበው ተሰምቶ በማይታወቅ አኳኋን በጨለማ ነው።

መጀመሪያ ከቀድሞው ሊቀ ካህን ሐና ቀጥሎም በሊቀ ካህኑ ቀያፋ ፊት ቀረበ ። በዘዳግም 20፡ 16-17 መሠረት ካህናቱና የሸንጎው አባላት ዋነኛ ተልዕኮ ሐሰተኛ ምስክሮችን መቅጣት ቢሆንም እነርሱ ግን በተቃራኒው ሐሰተኛ ምስክሮችን አቀመጡበታል። ምስክሮቹም እርስ

በርሱ የሚጣረስ ክስ እቅርበውበታል። ያም ቢሆን አንድ ሰው ቤተ መቅደሱን አፈርሳለሁ። ከዚያም አሠራለሁ ስላለ በስቅላት የሚያስቀጣ ወንጀል ሊሆን ከቶም አይችልም።

ከቀረቡበት ሁለት ከሶች ሌላው የአግዚአብሔር ልጅ ነኝ ማለቱ ነው። “ነህ ወይስ አይደለህም” የሚለውን ጥያቄ ተከትሎ ይህንኑ በመድገሙ ሊቀ ካህኑ ንግግሩን እንደ ስድብ ቆጠረው። ጥልቅ ሐዘን ወይም ድንጋጤን የሚያመለክተውን ልብሱን የመቅደድ ድርጊት የፈጸመውም ከዚያ በኋላ ነው። ሊቀ ካህናቱ ያንን ማድረግ እንደሌለበት አያወቀ ራሱን በማራቆት ሕገ ወጥ ድርጊትን ፈጽሞአል። ያም ሳይበቃው “ሌላ ምን ምስክር ያስፈልገናል፤ ስድቡን ስምታችኋል፤ ምን ይመስላችኋል?” በማለት የፍርዱን አቅጣጫ ወደፊለገው መንገድ አጣሞታል። እንደ ሸንጎ መሪነቱ የመጨረሻው ድምፅ ሰጭ ከመሆን ይልቅ ፈራጅ ሊሆን ተሸቀዳድሟል።

ሊነጋጋ ሲል ደግሞ ሸንጎውም የምሽቱን ክርክር አድምጦ ውሳኔ አሳለፈ። ያንን የውሳኔ አሳብ ዐይቶ ንጉሡ ከመፍረዱ ወይም የሞት ቅጣቱን ከማጽደቁ በፊት በመደብደብ፤ ላዩ ላይ በመትፋትና በስድብ አዋርደውታል። ግን ለሞት ቀርቶ ለእሥር የሚያበቃ ጥፋት አልተገኘበትም። በሁለቱም አገረ ገዢዎች ማለትም ጴሊ ላጦስና ሔሮድስ ከጥፋት ነፃ መሆኑ በይፋ ተረጋገጠ። ጴሊ ላጦስ ነፃ ነው ብሎ

ወደ ሔሮድስ የሰደደው ሲሆን ሔሮድስም በበኩሉ በደል ስላላገኘበት እንደገና ወደ ጴሊ ላጦስ መልሶታል። እንዲያውም ለሁለተኛ ጊዜ ከሱን እንዲሰማ የተገደደው አንደኛው አገረ ገዢ “ምንም ጥፋት አላገኘሁበትም፤ ባይሆን ገርፌ ልልቀቀው” ቢልም ሰሚ ባለማግኘቱ በከንቱ ከሚፈሰው ደም ንጹሕ መሆኑን ለማሳየት እጁን በሕዝብ ፊት ታጥቧል።

በፋሲካ በዓል ሳቢያ አንድ አስረኛ ደፈታ ዘንድ ልማድ እንደነበር ታሪክ ይነግረናል። የሚገርመው ደግሞ ያንን አጋጣሚ በመጠቀም ለመፈታት የነበረችውን የመጨረሻ ዕድል እንዳይጠቀም እንኳ ክርሱ ይልቅ በርባን የተባለው ተከላሽ እንዲለቀቅ ተደርጓል። በርባን የተከሰሰው በኢየሩሳሌም ከተማ ሁከትን በማስነሣት ብቻም ሳይሆን ሰው በመግደልም ጭምር ነበር። ከኢየሱስ ይልቅ በርባን እንዲፈታ ሕዝቡን ያነሣሡት ደግሞ ራሳቸው ከሳሾቹ ነበሩ።

እናም በሦስቱ ከፍተኛ ፍርድ ቤቶች ፊት ነፃ የተባለው ኢየሱስ ያለ ፍትሕ በአደባባይ ከወንበዴዎች ጋር ተሰቀለ። ግን ከወንበዴዎች መካከል የሰቀሉት “ከነርሱ ነጥለን አናይህም” ለማለት ይሆን?

በመጨረሻም የቀብር ቦታ አላገኘም።

የቁሙ አንሥ ከሞተ በኋላ እንኳ በጦር የተወጋው የኢየሱስ አስከሬን ከዚያ ሁሉ እንግልት በኋላ የሚያርፍበት መቃብር አላገኘም። ደቀ መዝሙሩ የነበረው ሃብታሙ ዮሴፍ ጲላሞስ ፊት ቀርቦ የኢየሱስን አስከሬን እንደለመነ በንጹሕ የበፍታ ጨርቅ እንደከፈነውና ለራሱ ከዐለት አስፈልፍሎ ባዘጋጀው ጉድጓድ ውስጥ እንደቀበረው ማቴዎስ ይነግረናል (27:60)። የምድር ሁሉ ፈጣሪ በተውሰ መቃብር ውስጥ ለሦስት ቀናት ተኛ።

በአገራችን የወንጌል አሳት በ ሚንቀለቀልበት በሰማንያዎቹ መጨረሻ ትልቁ ማስፈራሪያ የቀብር ቦታ ነበር። ልጆች ላመኑ ወላጆች ከዕድር ሲባረሩ ዐይተን ከልብ አዝነናል። እነርሱም በተራቸው “ምነው መቀበሪያ ታሳጣኛለህ?” እያሉ ልጄ ቻቸውን ይወቅሱ ነበር። ዳግም ተወልጃለሁ ማለት ማተብን እንደ መበጠስ ተቆጠረ። የቁሙ ሰደትና እንክርት አልበቃ ብሎ አስከሬን ከተቀበረበት የወጣበት ጊዜ እንደነበረም እናስታውሳለን። ከተረሳ ደግሞ የወንጌሉ አርበኛ ግርማ ዘውዴ “ኢትዮጵስ” ይናገር!

ቦታ የለንም!

ይህን ብለን ወደ እኛው መመለሳችንን እንቀጥል።

እውነትን ለሚናገር ክርስቶስን ለሚሰብክና ጋጢአትን ለሚቃወም ሰው ይህች ምድር ቦታ የላትም።

የእግዚአብሔር ዘላለማዊ ዕቅድ ቀንደኛ ተቃዋሚ የሆነው ምድራዊ ሥርዓት ከሐ ዋርያቱ ዘመን ጀምሮ የክርስቶስን ደቀ መዛሙርት አሳድዷል። ምክንያቱም የኢየሱስ ተከታዮች ካገኙት አዲስ ሕይወት የተነሣ ከዓለም የተለዩ ናቸው። እያሉ የሉም።

ይህ ዓይነቱ ስደት በሦስተኛው ዓለም አገሮች ብቻ ያለ በምዕራባውያኑ ዘንድ ግን የማይታሰብ የሚመስላቸው ብዙ የዋሃን አሉ። ግን እውነቱ እንዲያ አይደለም። መልኩን ይቀይር የሥልጣኔ ካባ ይደርብ እንጂ የደቀ መዛሙርቱ ስደት በሠለጠኑት አገሮችም አለ። ያለንባት አሜሪካም ከዚህ ትመደባለች።

እነሆ ጥቂት ምሳሌዎች...

ታዋቂዋ ሞዴሊስትና ደራሲ ካሮላይን ሚቸል ጋብቻ በወንድና በሴት መካከል ብቻ መሆን አለበት ብላ በአደባባይ በመናገርዋ ወይዘሪት አሜሪካ የተሰኘውን ታላቅ ክብርና “ግዕረግ ተነፍጋለች። ተመሳሳዩን ውድድር በካሊፎርኒያ ከፍለ ግዛት አሸንፋ በዚህኛውም ድል ይቆናታል ተብሎ ሲታሰብ ያልታሰበ አጋጣሚ ተከሰተ። ከዳኞቹ አንዱ ፔሬዝ

ሂልተን ግብረ ሰዶማዊ ነው። እናም ስለ ተመሳሳይ ጾታ ጋብቻ ያላትን አስተያየት ጠየቃት። እርሷም ጋብቻ በተቃራኒ ጾታዎች መካከል ብቻ መመሥረት ይገባዋል ስትል የማያወላውል አቋሟን ገለጠች። አጅሬው በዚህ ስለተናደደ ከውድድሩ ውጭ እንድትሆን አደረገ። ግን በዚያ አላበቃም። ወሬውን በመረጃ መረብ ላይ በመበተን ደጋፊዎቹን ከዳር ዳር አስነሣባት። ወይዘሪት ካሊፎርኒያ የተሰኘ ማዕረጓንም ተገፈፈች።

በተለምዶ አባማኬር ተብሎ በሚጠራው አዲሱ የጤና መድኅን ፖሊሲ ላይ የሃይማኖት ድርጅቶችን ጨምሮ ሁሉም ቀጣሪዎች ለሠራተኞቻቸው የውርጃ ወጪ እንዲሸፍኑ ወይም በቀላል አነጋገር ልጆቻቸውን ለመግደል ላቀዱ ሁሉ መሥሪያ ቤታቸው ገንዘብ እንዲከፍል ተደንግጓል። ይህንን በመቃወም እንደሃቢ ላቢ ያሉ ካምፓኒዎች እስከ ዋናው ፍርድ ቤት በመመላለስ ዋጋ ከፍለዋል። የመገናኛ ብዙኀን አፍራሽ አሉባልታም ዓላማ ሆነዋል።

የቀድሞው የአላባማ ክፍለ ግዛት ጠቅላይ ዐቃቤ ሕግ የነበሩት ሮይ ሙር ከሥራ የተባረሩት ፍርድን ስላዛቡ ሳይሆን አስርቱ ቃላትን የያዘው ሐ ውልት ከጽሕፈት ቤታቸው መነሣቱን በመ ቃወማቸው ነው። ይህ ጥያቄ

የተነሣው ከዚያ ቀደም ባሉት ጊዜያት ቢሆንም ሙር አይሆንም ብለው አሳለፉት። በ 2003.. ዓ.ም ግን ተቃዋሚዎቻቸው በረቱና ከሥራ እስከ መሰናበት የደረሰ ዋጋ አስከፈላቸው።

ለዘብተኞች ተለሳልሰው ስለሚኖሩና ግጭትንም ስለሚሸኹ ብዙም ተቃውሞ አያጋጥማቸውም። ግንባር ቀደሞች ግን ስላመኑት ደፍረው በመጋፈጥ ለብዙ አደጋ ይጋለጣሉ። ቃሉ እንደሚለው እውነተኛ ምዕመን ሁሌም ስደት አለባቸው (2 ጢሞ.3:12)። አዎን አዳኙን ለመምሰል የሚሞክሩ ይሰደዳሉ እንጂ በዚህ ዓለም ቦታ የላቸውም። በነርሱ አንደበት ሲነገር ወንጌል ወንጀል ይሆናል! እውነቱን በቀጥታ መናገር ለዚህ ዓይነት ሰዎች ያለጥርጥር መከራን ያመጣል። ያለአንዳች ማመቻመች እውነትን መናገሩ ኢየሱስን ውድ ዋጋ አስከፍሎታል። የክርስትና እምነት ጀማሪና ፈጻሚ የሆነው ኢየሱስ ክርስቶስ የአንዳንዶች ክብር እንዳይነካ ወይም ሞራላቸው እን ዳይወድቅ በማሰብ አልተለሳለሰም። መሪዎች የተባሉትን ፈሪሣውያንና ጸሐፍትንም አልሳሳላቸውም። ሰው በተሰበሰበበት ልክ ልካቸውን ይነገራቸው ነበር። እውነቱን እውነት ሐሰቱንም ሐሰት ሲል ነው የኖረው። ያም ጊዜውን ጠብቆ ትልቅ ዋጋ አስከፈለው።

አውነተኛ አማኝ ቦታ የለውም!

ቦታ አጥቶ በበረት የተወለደ፤ አፍታም ሳይቆይ በበረሃ መንገድ ከአገሩ የተሰደደ፤ ቢመለስም ከአዲሱ ንጉሥ ርቆ የኖረ፤ በአገልግሎቱ መከራን የጠገበ፤ ያለፍትሃ የተሰቀለና በተውሶ ጉድጓድ ለሦስት ቀናት የተቀበረው ጌታ እንዲህ ይለናል።

“ዓለም ቢጠላችሁ ከእናንተ በፊት እኔን እንደ ጠላኝ አወቁ። ከዓለምስ ብትሆኑ ዓለም የራሱ የሆነውን ይወድ ነበር፤ ነገር ግን እኔ ከዓለም መረጥኋችሁ እንጂ ከዓለም ስለ አይደላችሁ ስለዚህ ዓለም ይጠላችኋል። ባርያ ከጌታው አይበልጥም ብዬ የነገርኋችሁን ቃል አስቡ። እኔን አሳደውኝ እንደ ሆኑ እናንተን ደግሞ ያሳድዱኝኋል፤ ቃሌን ጠብቀው እንደ ሆኑ ቃላችሁን ደግሞ ይጠብቃሉ። ዳሩ ግን የላከኝን አያውቁምና ይህን ሁሉ ስለ ስሜ ያደርጉባችኋል (ዮሐንስ. 15:18-21)።

ምን ልታዘዝ?

“በመንገዳቸው ንጹሐን የሆኑ፤ በእግዚአብሔርም ሕግ የሚሄዱ ምስጉኖች ናቸው። ምስክሩን የሚፈልጉ፤ በፍጹም ልብ የሚሹት ምስጉኖች ናቸው፤ ዓመፅንም አያደርጉም፤ በመንገዶቹም ይሄዳሉ። ትእዛዛትህን እጅግ እንጠብቅ ዘንድ አንተ አዘዝህ። ሥርዓትህን ለመጠበቅ፤ መንገዶቼ ይቀኑ ዘንድ እወድድ ነበር። ትእዛዝህን ሁሉ ስመለከት በዚያን ጊዜ አላፍርም። አቤቱ፤ የጽድቅህን ፍርድ ስማር በቅን ልብ አመሰግንሃለሁ። ሥርዓትህን አጠብቃለሁ፤ በፍጹም አትጣለኝ (መዝ. 119: 1-8)።

መታዘዝ የሚለውን ጥሬ አሳብ መዝገበ ቃላት ትዕዛዝን፤ ጥያቄን ወይም ሕግን መፈጸም አልያም በአንድ ሰው ዕዝ ሥር ራስን ማስገዛት ሲል ይፈታዋል። በሌላ አነጋገር ትዕዛዝን መስማትና ያንኑ ማድረግ ነው። ልንታዘዝ ተጠርተናል። እኛም ለመታዘዝ ቃል ገብተናል። ተስማምተናል። መታዘዛችን ወይም ትዕዛዙን ሰምተን መፈጸማችን በተራው ለእርሱ ያለንን ፍቅር እንዲሁም እምነታችንን ያንፀባርቃል። አውነተኛ መታዘዝ ላዳነን ጸጋ ካለን የአመስጋኝነት መንፈስ የሚመነጭ ነውና። እምነታችን አያደገ ሲመጣ የሕብረታችን የማዕዘን ድንጋይ መታዘዝ ይሆናል።

መጽሐፍ ቅዱስ ከዘፍጥረት አስከ ራዕይ ስለ መታዘዝ ይናገራል። እግዚአብሔር ከአዳምና ሔዋን ጋር ሕብረት የጀመረው የአትክልቱን ሥፍራ እንዲጠብቁት በማዘዝ ነው። በሙሴ እጅ የተላኩት አስርቱ ቃላት ትዕዛዛት ናቸው። በአዲስ ኪዳንም ከኢየሱስ ሕይወት የምንማረው ትልቅ ነገር መታዘዝን ነው።

እንደ ማንኛውም ክርስቲያናዊ ምግባር ወይም ማንነት መታዘዝ በአንድ ምሽት የምንማረው ሳይሆን በዘመናት መካከል የምናድግበት ብሎም የምንኖርበት የሕይወት ዘዴ ነው። የመጀመሪያው ማስታወቂያ አለመታዘዝ ርግማንን መታዘዝ በረከትን ያስከትላል የሚል ነው። ይህ ሁሉ ፍዳ በሰው ዘር ላይ የመጣው በአዳምና ሔዋን አለመታዘዝ ሲሆን የክርስቶስ መታዘዝ ደግሞ ሰውንና እግዚአብሔርን አስታርቋል። በአንዱ አዳም አለመታዘዝ ብዙዎች ኃጢአተኞች እንደ ሆኑ፤ እንዲሁ ደግሞ በአንዱ ክርስቶስ ብዙዎች ጸድቃን እንደሚሆኑ የሮሜ መጽሐፍ ይናገራልና (5:19)።

እግዚአብሔር የሚታዘዙትን ይሸልማል። አለመታዘዝ ደግሞ ተቃራኒውን ያስከትላል። የማይታዘዝ ወይም ከመታዘዝ አንገትን መጠምዘዝ የሚቀናው ሰው ጮክ ብሎ ባይናገርም እንኳ እግዚአብሔርን በሥራው እንዲህ ይለዋል። “ለራሴ ካንተ የተሻለ አውቃለሁ”። ከፊል

መታዘዝም ይሁን ዘግይቶ መታዘዝ እንደ አለመታዘዝ ይቆጠራሉ። ምክንያቱም መታዘዝ እርሱ ያለውን በፈለገው ሰዓት መፈጸም ነው። ደግሞም እውነተኛ መታዘዝ የሚያስከትለውን ሰደት ወይም የሚያመጣውን መከራ ሳይተምኑ የታዘዙትን መፈጸም ነው። ወታደሩ በጦርነት ተሸንፎ ከሚደርስበት ቅጣት ይልቅ ባለመታዘዙ የሚያገኘው አሣር ይበልጣል። እንኳን ትዕዛዙን ሊቃወም ይቅርና አስቀድሞ ምን ልታዘዝ ይል ዘንድ ይጠበቅበታል። እውነተኛ አሳላፊ ተስተናጋጁ እስኪያዘው የሚጠብቅ ሳይሆን ቀልጥፎ “ምን ልታዘዝ?” የሚል ነው። ለዚህም የረባ ጉርሻ ይጠብቀዋል። ላለመታዘዝ የወሰነ ሰው ግን እንደ ዮናስ በራሱ ላይ መከራን እየጠራ ነው!

መመሪያዎቹን የማሻሻል ወይም ዐውደ ገብ የማድረግ መብት አልተሰጠንም። ደግሞም እግዚአብሔርን ልናሞኘው አንችልም። ሁሉን ያውቃል። ሳያልን የተቃወመውም ለዚሁ ነው። አጥፋ የተባለውን ሁሉ ከማጥፋት ይልቅ የሰቡትን ከብቶች በማስቀረት ለመሥዋዕት እንደመረጣቸው ተናግሮ ነበር። ተቀባይነት አላገኘም። ያስቀራቸው ሳስቶ ነበርና!

ያለንበትን አገርና የሰማዩን ማለትም ሁለት መንግሥታትን እንታዘዛለን። የሁለቱ መመሪያ ሲጋጭ ግን የላይኛውን በመፈጸም አስፈላጊውን ዋጋ እንከፍላለን።

አሠራሩ ይኸው ነው። ሁለት ምሳሌዎች እነሆ። የግብፅ አዋላጆች የፈርዖንን ትዕዛዝ በመጣስ የአይሁድን ወንጀል ልጆች ከሞት አትርፈዋል። በዚህ የምድራዊውን ንጉሥ መመሪያ የጣሱ ቢሆንም እግዚአብሔርን በመታዘዛቸው ተባርከዋል። ሰብዓ ሰገል ሕፃኑን ኢየሱስን ለመጎብኘት በመጡ ጊዜ ንጉሡ ሔሮድስ “ካገኛችሁት በኋላ ተመለሱና ንገሩኝ፤ እኔም ሄጄ እሰግድለታለሁ” ብሏቸው ነበር። ግን አሳቡ ጤናማ እንዳልሆነ በሕልም ከተረዱ በኋላ የእርሱን ትዕዛዝ ጥሰው የተናገራቸውን እግዚአብሔርን ግን ታዝዘው በሌላ መንገድ ወደመጡበት ተመልሰዋል።

የሁሉን ቻዩን አምላክ ረድዔት ለመቀበልም ትዕዛዙን መቀበል የግድ ይሆናል። ረድዔቱ የሚመጣው እርሱ ባስቀመጠው ቅድመ ሁኔታ እንጂ እኛ ባስመርነው ላይሆን ይችላልና። ቀጣዩ ታሪክ ይህንኑ የበለጠ ያበራናልናል። ሰውየው በተራራ ጫፍ ላይ እየተጓዘ ሳለ ይንሸራተትና ወደ ታች ይወድቃል። ግን ታች ወርዶ ከመፈጥፈጡ በፊት ተራራው ወገብ ላይ የበቀለች ዛፍ ያገኝና እርሷ ላይ ይንጠለጠላል። ግን ጥቂት እንደቆየ አጁ እየዛለ ሲሄድ አማራጮቹን ማሰላሰል ይዘ። ወደ ታች ከወረደ የመትረፍ ዕድል አይኖረውም። ከርቀቱና ከዳገቱ ቀጥተኛነት የተነሣ ወደ ላይ ለመንጠልጠልም የአንድ ሰው አቅም አይበቃም። እናም የሚያልፍ ሰው እንደሚሰማው ገመድም

እንደሚሰድለት ተስፋ በማድረግ አርዳታ ፍለጋ መጮኹን ቀጠለ። “እዚያ ላይ፤ አባካችሁ እርዳኝ” እያለ ለረጅም ጊዜ ቢጣራም ሰሚ አላገኘም። ተስፋ ቆርጦና አቅሙም ተሟጦ ዛፉን ሊለቅቀው ጥቂት ሲቀር ግን ድምፅ ከላይ መጣ።

“ጃክ፤ ትሰማኛለህ?”።

“አዎን ይሰማኛል፤ እዚህ ታች ነው ያለሁት”።

“አይሃለሁ ጃክ፤ ግን ደህና ነህ?”።

“አዎን ደህና ነኝ፤ ግን አንተ ማን ነህ? የትሰ ነው ያለኸው?”።

“እኔ አምላክህ ነኝ፤ ሁሉም ቦታ አለሁ”።

“አምላክ? እግዚአብሔር ነህ ማለት ነው?”።

“ነኝ!”።

“እግዚአብሔር ሆይ፤ አባክህ እርዳኝ። ከዚህ ብታወጣኝ ደግሜ ኃጢአት አልሠራም። ጥሩ ሰው እሆናለሁ። ዕድሜዬን ሁሉ አገለግልሃለሁ!”።

“አሁን ቃል አትግባ ጃክ፤ መጀመሪያ ላውጣህና በኋላ እንነጋገራለን። አሁን እንድታደርግ የምፈልገውን ልንገርህ”።

“እዘዘኝ ጌታ ሆይ፤ ያልከኝን ሁሉ አደርጋለሁ”።

“መልካም፤ ዛፉን ልቀቀው!”

“ምን?”

“ዛፉን ልቀቀው ነው ያልኩህ፤ በኔ ተማመን፤ ልቀቀው!”

ለጥቂት ጊዜ ፀጥታ ከሆነ በኋላ የጃክ ድምፅ ተሰማ።

“እዚያ ላይ፤ አባካችሁ እርዳኝ”

ለማን እንታዘዝ?

በነገራችን ላይ የምንታዘዘው ለአላፊ አግዳሚው ለቆመውና ለተቀመጠው ሁሉ አይደለም። ትዕዛዝን ተቀብለን በሥራ ላይ የምናውለው ከሚከተሉት ሦስቱ ለአንዱ ነው።

1 ወላጆችን መታዘዝ አለብን። ኢየሱስ እገልግሎቱን የጀመረው ለወላጆቹ በመታዘዝ ነበር (ሉቃ.2:51)። በዚያ ተወስኖ አልቀረም፤ ግን ለሰማያዊ አባቱ እስከ መስቀል ሞት ታዘዘ (ፊልጵ. 2:8)። ልጆች የእግዚአብሔርን ቃል በማስተማር በፍቅር የሚያሠለጥኑ ጌታንም የሚፈሩ ወላጆች የማግኘት መብት እንዳላቸው ሁሉ ኃላፊነቶችም አሉባቸው። ቀዳሚ ኃላፊነታቸውም ለወላጆቻቸው መታዘዝ ነው። በርግጥም ልጆች ለወላጆች እንዲታዘዙ መጽሐፍ ቅዱስ በግልጽ ይናገራል (ኤፌ. 6:1)። ደስ በሚላቸው ብቻ ሳይሆን በሁሉ መታዘዝ አለባቸው። ምክንያቱም ለእግዚአብሔር የሚገዙና የሚዋደዱ ልጆቻቸውንም የሚወዱ ወላጆች የተሳሳተ ነገር እንዲያደርጉ አይጠይቋቸውም። በነገራችን ላይ ከትዕዛዛት ሁሉ በተስፋ የታጀበውም ይህኛው ነው። "ልጆች ሆይ፥ ለወላጆቻችሁ በጌታ ታዘዙ፤ ይህ የሚገባ ነውና። መልካም እንዲሆንልህ ዕድሜህም በምድር ላይ እንዲረዝም አባትህንና እናትህን

እኩብር፤ እርስዎም የተስፋ ቃል ያላት ፊተኛይቱ ትእዛዝ ናት (ኤፌ.6:1-4)።

አንድ ሠራዊት የሥልጣን ተዋረዶች ባይኖሩት እንደሚተራመስ ሁሉ በሕብረተሰብም ውስጥ አንዱ ለአንዱ ካልተገዛ በቀር ማኅበራዊ ቀውስ ይከሰታል። እግዚአብሔር ልጆቻቸውን እንዲያሠለጥኑና በፍቅር እንዲቀጧቸው ለወላጆች ሥልጣንን ስለሰጠ ልጆች ለወላጆቻቸው መታዘዝ አለባቸው። ወላጆቹን መታዘዝ ያልተማረ ልጅ ማንኛውንም ዓይነት ሥልጣን በመታዘዝ ያድጋል ማለት ዘበት ነው። መምህሮቹን፤ ፖሊስን፤ የሥራ አለቆቹንና የበላዮቹን ሁሉ አይታዘዝም። በማኅበረሰባችን ውስጥ አለመታዘዝን የምናየው ቤት ውስጥ አለመታዘዝ ስላለ ነው። በዚህ መሠረት እኛም በጌታ ቃል የወለዱንን መታዘዝ ይገባናል። ለቤተ ክርስቲያን መሪዎች መገዛት ግድ ይሆንብናል። "ለዋናቸው ታዘዙና ተገዙ፤ እነርሱ ስሌትን እንደሚሰጡ አድርገው፤ ይህንኑ በደስታ እንጂ በኃዘን እንዳያደርጉት፤ ይህ የማይጠቅማችሁ ነበርና፤ ስለ ነፍሳችሁ ይተጋሉ (ዕብ.13:17)።

2 መንግሥትንና ሹማምንቱን መታዘዝ አለብን። ምንም እንኳ ቅኝ ተገዢዎች ቢሆኑ አይሁድ ለሮም መንግሥት ግብር እንዲከፍሉ ኢየሱስ አበረታቷል። ዮሴፍ ቤተሰብና

ንብረቱን ለማስመዝገብ እርጉዝ እጮኛውን አስከትሎ ወደ ቤተልሔም የመጣው አውግስጦስ ቄሳር በየአስራ አራት ዓመቱ የሚካሄደው የሕዝብ ቆጠራ እንዲደረግ በማዘዙ ነው። ሕገ መንግሥትን እናከብራለን። በተለያዩ የሥልጣን እርከን ላይ የ ተቀመጡ የመንግሥት ባለሥልጣናትን ከፖሊሦች ጀምሮ ላይ ድረስ ያሉትን ሹማምንት እንታዘዛለን።

የትራፊክ ጥፋት የፈጸሙ ሰዎች በጥያቄአቸው መሠረት ጉዳያቸው ከሚታይበት ፍርድ ቤት ሁለት ጊዜ ያህል ተገኝቻለሁ። ከሣሹ ፖሊስ በስተቀኝ ተከሳሹ አሸከርካሪ ደግሞ በስተግራ ይቆማሉ። ዳኛው ተከሳሹን “ጥፋትህን ታምናለህ ወይስ...” ብሎ ሲጠይቅ የሚጠብቀው ከሦስት መልሶች አንዱን ነው። ሀ) አይደለሁም ለ) ነኝ ሐ) ነኝ ግን ምክንያት አለኝ። ተከሳሹ አላጠፋሁም ካለ ፖሊሱ አጥፍቶአል ሲል ማስረጃውን ያቀርባል። ተከሳሹ ጥፋቱን ካመነ ወይም አምኖ ምክንያቱን ሲያብራራ ካስፈቀደ ግን ፖሊሱ እንዲቀመጥ ይፈቀድለታል። በመጨረሻ ዳኛው ግራ ቀኙን አይቶ ውሳኔ ይሰጣል። ግን ምንም ይሁን ምን ዳኛው ለፖሊሱ የሚያቀርብለት የማትቀር ጥያቄ አለች። “ባስቆምከው ጊዜ ተባባሪ ነበርን?”። በሌላ አነጋገር “ጥፋተኛው ሰው የፖሊስነት ትዕዛዝህን ተቀብሏል?” ማለትም ነው። ፖሊሱ ለዚያ ጥያቄ የሚሰጠው ምላሽ

በፍርዱ ሂደት ላይ ከፍተኛ ወሳኝነት አለው። ማጥፋቱ ላያንስ አሸከርካሪው ከፖሊሱ ጋር እስጥ አገባ ፈጥሮ ከሆነ በራሱ ላይ ተጨማሪ መዘዝ አምጥቷል ማለት ነው። የምንታዘዘው ባለሥልጣኖችን በዚያ ሥፍራ ያስቀመጣቸው አግዚአብሔር እንደሆነ በማመን ነው። እነርሱ ያሉንን ስናደርግ ከነርሱ አልፈን የአግዚአብሔርን ቃል እንኖረዋለን ብለንም ነው (ሮሜ.13:1-2)።

3 ከምንም በላይ አግዚአብሔርን መታዘዝ አለብን። የአግዚአብሔር ትዕዛዝ ማምለጫ አቋራጭ የለውም። የሌሎቹ ግን ከእርሱ ፈቃድ ጋር የማይጋጭ ከቃሉ ጋር የማይጣረስ መሆኑን የመመርመር ሙሉ መብት አለን። ሲድራቅ፣ ሚሳቅና አብደናጎ ለወርቁ ምሥል ያልሰገዱት እንዲያ ባለመሆኑ ነው። ከእርሱ በቀር ሌላ አማልክት እንዳያመልኩ አግዚአብሔር በሙሴ በኩል ነግሯቸው ነበርና (ዘፀ.20:3)። በሚያውቁት ላይ ተደግፈው እንቢ እሉ እንጂ ሌሎችን አላማከሩም። መታዘዝ እንዲያ ነው። አብረውን ያሉ ሰዎች ባይረዱትና ባይስማሙበትም እንኳ ለተገለጠልን ቃል ወይም ለመጣልን ድምፅ መታዘዝ ይጠበቅብናል።

የእምነት ሐዋርያ በሚል ቅፅል ስም የሚታወቀው አንግዚዛዊው ስሚዝ ዊግልስዎርዝ በዚህ ዓይነት ቆራጥነቱ የሚታወቅ ሰው ነበር። ከዕለታት በአንዱ ቀን ሁለት እንግዶቹን በቤቱ ተቀብሎ ጭቂት እንደቆዩ “አግዚአብሔር

ወደ አንድ ቦታ እንድሄድ እየተናገረኝ ነው” አላቸው። ቦታው ደግሞ ከነበሩበት አስራ ስምንት ማይሎች የሚርቅ ሁሌም በጎብኚዎች የሚጨናነቅ ነበር።

ከሥፍራው ሲደርሱ የሰው ዘር አልነበረም። ባገኙበት ተቀምጠው ዙሪያቸውን ይቃኙ ጀመር። ለተወሰኑ ጊዜያት ቢጠብቁም ምንም አላዩም። ሁለቱ እንግዶች አውጥተው ባይናገሩትም መሳሳቱን አምነው ነበር። አርሱን የሚመራው እውነት ግን ይፋ ለመውጣት ብዙ አልዘገየም። ከጥቂት ደቂቃዎች በኋላ የታሸገ ነገር ይዞ የመጣ ወጣት ከዊግልስዎርዝ አጠገብ ተቀመጠ። መነጋገርም ጀመሩ። ይህ ወጣት ከኃጢአት ብዛት የተነሣ ወደ ኋላ ያፈገፈገ ግን ለጌታ ልዩ ፍቅር ያለው ነበር። ወዲያውኑ ተንበርክኮ በንስሐ ወደ ነፍሱ እረኛ ተመለሰ።

“ለመሆኑ በዚያ ሥፍራ የሆነው ምንድነው?” ሲል አንዱ እንግዳ ጠየቀው።

“እግዚአብሔር ያዘዘኝ ሆኗል” አለ ዊግልስዎርዝ በፍጥነት።

ከምንም ይልቅ ሐዋርያቱ በአይሁድ ሸ ንጎ ፊት የቀረበላቸው ጥያቄና እነርሱም በሙሉ ድፍረት የሰጡት መልስ በዚህ ዘመን ላለን ለእኛ አማራጭ የሌለው ትምህርት አዝሏል (የሐዋ.5:27-29)።

ሊቀ ካህን፡- በዚህ (በኢየሱስ) ስም እንዳታስተምሩ በጥብቅ አስጠንቅቀናችሁ ነበር። እናንተ ግን ኢየሩሳሌምን በትምህርታችሁ ሞላችኋት።

ጴጥሮስ፡- ከሰው ይልቅ እግዚአብሔርን ልንታዘዝ ይገባል!

መታዘዝ ወይም እንቢታ

ጴጥሮስና ዮናስ ከላይ ላነሳናቸው ጥሩ ማሳያ ሊሆኑን ይችላሉ። ጴጥሮስ ወደ ባሕር የወረደው ተልኮና ታዝዞ እንዲያውም የአማርኛው ትርጉም በትክክል አስቀምጦት ከሆነ የግድ ተብሎ ነው። ዮናስ ግን መርከብ ላይ የተሳፈረው አልታዘዘም ወደ ነጭም አልሄደም ብሎ በእንቢተኝነት ነበር። ጴጥሮስ ሊሰጥም የጀመረው እምነትን ሊማር ተልኮ ነው። ዮናስ በዓሣ ሆድና በውኃው ጥልቅ አጥፍ መስጠም የገጠመው ከሕይወት ሲለማመድ ነበር። ጴጥሮስ ወደ ጌታው አቤት ያለው ገና መስጠም ከመጀመሩ ነው። ዮናስ ግን አቤቱ ለማለት እጅግ ዘግይቷል። በመጨረሻም ጴጥሮስ በውኃ ላይ ተራምዶ ለደቀ መዛሙርቱ መልካም አርአያና ታሪኩን ለሚያነቡም በረከት ሆኗል። ዮናስ ግን አብረውት ለሚጓዙት እንግልትና መከራን አምጥቷል። በራሱም ላይ ፍርድን ተናግሯል። የአገልግሎት ፍጻሜአቸውም ከዚሁ አተያይ ጋር በእጅጉ የሚዛመድ ነው። የነፃ ሕዝብ የእግዚአብሔርን ድምፅ ሰምተውና በታላቅ

ሰብራት ንስሐ ንብተው ተመለሱ። ዮናስ በዚህ ደስ አልተሰኘም። በአንፃሩ “አንዴት ምሕረት ያገኛሉ” ሲል አጉረምርሟል። ጴጥሮስ በበኩሉ በበዓለ አምሳ ቀን በሺሕ የሚቆጠሩ ኃጢአተኞች ሲድኑ አይቶ ሐሣት አድርጓል። “እናንተ የሰቀላችሁት” ብሎ የጠቀሳቸው እነዚህ ኃጢአተኞች ምሕረት በማግኘታቸው አላንጎራጎረም።

የአንድ ሰው አለመታዘዝ በራሱ ብቻ ሳይሆን በቤተሰቡ፣ በማኅበረሰቡ ወይም በአገሩ ላይ ጉዳት ያስከትላል። አካን ለዚህ ጥሩ ምሳሌ ነው። እንዳይነኩ ከተከለከሉት ምርኮ ውስጥ አንዲት የምታምር የሰናዖር ካባ በመመንተፋ ሳቢያ ጥቂት የማይባሉ የእስራኤል ተዋጊዎች ሕይወታቸውን አጥተዋል።

መደምደሚያ

አዎን ምዕመናን ለመንግሥት ባለሥልጣኖችና ለቤተ ክርስቲያን መሪዎች፣ ሚስቶች ለባሎቻቸው ፤ ልጆች ለወላጆቻቸው፣ ሠራተኞች ለአሠሪዎች ጎበዞች ለሽማግሌዎች ሊታዘዙ ይገባል። በሮሜ 1: 5 መሠረት የአዲስ ኪዳን ዋናው ትዕዛዝ ወንጌልን መስማትና በኢየሱስ ክርስቶስ ማመን ነው።

አ ም ነ ሃ ል?

ጥበብን ፍለጋ

ራሳቸውን እንደ ብልሳ ለሚቆጥሩ በራሳቸውም አመለካከት ጥበበኛ ለሆኑ ወዋላቸው! (ኢሳ. 5:21)።

ጥበብ ምንድነው? ጥበብን ለመግለጽ ብቻ እንኳ የላቀ ጥበብ ያስፈልጋል ቢባል አይጋነንም። በጽንሰ አሳብ ደረጃ በጥቂት ቃላት ሲመነዘር ግን “በታለመው አቅጣጫ የሚጠበቀውን ወይም ከዚያም የላቀ ውጤት ለማስገኘት በሥራ ሊተገበር የሚችል የተጨበጠ ዘዴ” ነው። በሌላ አነጋገር ጥበብ “እውቀትን በመገባደጥና መንፈሳዊ ትምህርትን ከሕይወት ጋር በማዛመድ የሚሸመት ሚዛናዊ ፍርድንና ልምድን የማካበት ብሎም ብልህ የመሆን ብቃት” ነው።

“እውነትን ከስሕተት መለየት ደግሞም ትክክለኛውን ነገር በትክክለኛው ሰዓት የመፈጸም ለዚህም እውነተኛ፣ ትክክለኛና ዘላቂ የሆነ ውሳኔ የማድረግ ዕውቀት” በርግጥም ጥበብ ነው። “የተፈለገውን ነገር ለማድረግ የሚያስችል የመመርመር ወይም ዕውቀትና ማስተዋልን በአግባቡ የመጠቀም ክህሎት” ከጥበብ ጎራ ይመደባል። ጥበብ በወሳኝ ሰዓት ጥሩ ውሳኔ ለማሳለፍ፣ ባለን ለመርካት፣ ደስተኛና ስኬታማ ሕይወት ለመኖር የሚያግዝን ችሎታም ነው። በመጨረሻም ጥበብ የተሰወረውን ወደ ብርሃን ለማምጣትና ምሥጢርን ለመግለጥ የሚያስችል ጥልቅ